

Kaerlonan . mme Cumingeburg . Matth . Woll . fa . 173 .
 Kaerporis . quoniam porciestria . Matth . Woll . fa . 132 . 94 .
 Verclamin . Warlamiesstria . et Walthmagesstria . ab alio
 qui fuit ad Orientalem civitatem blaga . vocatur War
 lamiesstria . A via autem regia Walthmagesstria dicitur
 quod ad occidentem nostram . et vocatur Walthmagesstria .
 Matthaeus . Woll . fa . 131 .
 Hic etiam habetur . 1 . de hunc . Romano dicitur . 174 .

174
 et
 25
 174
 95

Edwards . 174 .
 Edwards . 174 .
 Edwards . 174 .
 Edwards . 174 .
 Edwards . 174 .
 Edwards . 174 .
 Edwards . 174 .
 Edwards . 174 .
 Edwards . 174 .
 Edwards . 174 .

GENETHLI ACON

illustrissimi Eäduerdi

PRINCIPIS CAMBRIÆ,

Ducis Coriniæ, et Comitis Palatini: libellus

ante aliquot annos inchoatus, nunc uero

absolutus, et editus:

Ioanne Lelando

Antiquario

autore.

LIBELLVS CANDIDO

LECTORI.

Tardius in lucem charissime prodeco lector.

Causa fuit domini languida musa mei.

Da facilis ueniam iusta ratione petenti,

Et tibi decedet conditione nihil.

Exeo nunc multo limatior, atque Britannis

Primus ego antiquum reddere curo decus.

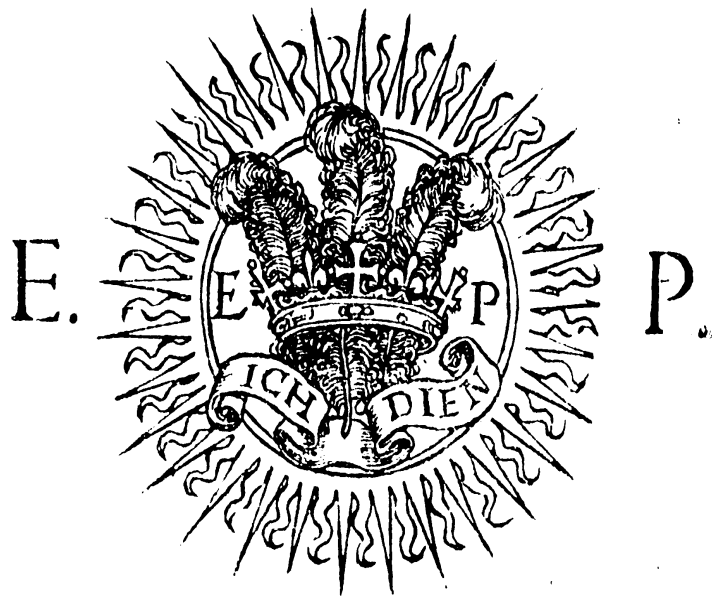

Londini.

ANNO M.D.XLIII.

02

*Festa coronata sunt hæc insignia plumæ
 Principis Eduerdi, diuino numine cuius
 Splendor, honos, tituli, nomen, laudesq; manebunt,
 Dum niuei liquido gaudebunt flumine cygni,
 Lactea dumq; hortis nascentur lilia cultis.*

PLUMA EADVERD. PR. ALIOQVITVR.

*Adsum candidior Princeps niue, lacte, ligustro,
 Imperijq; tui læta subibo iugum.*

*Paciferam dextra quoties gestabis oliuam
 Pileolo stabo conspicienda tuo.*

*Impleat optato zephyrus mea carbasu uento
 Sole sub ardenti tædia nulla feres.*

*Incluta si laurus te fortè ad bella uocabit
 In galeæ cono stabo superba tuæ.*

*Vnica nobilium puerorum gloria Princeps
 Viuas: perpetuum tu mihi numen eris.*

Longe inuictissimo Hæ

RICO EIVS APPELLATIONIS
 OCTAVO, REGI ANGLIAE,

Franciae, & Hiberniae, Fidei defensori
 ac Anglicanae Hibernicaeque eccle-
 siae proximè a Christo
 supremo capiti,

IOANNES LELANDVS
 ANTIQVARIVS

hæc dedicat.

CRIPSIMVS Eduerdi na-
 talem principis ortum,

*Pignore quo sentit se terq; qua
 terq; beatam*

*Insula clara opibus, rebusque Bri-
 tannia gestis.*

*Est liber exiguus, tamen illustrissima tractat,
 Inq; tuas Henrice manus Rex maxime regum
 Sollicitis ambit uotis, precibusq; uenire.*

*Annue diue tuo uati. Sic fractus adoret
 Te bello Scottus dominum, regemq; salutet.*

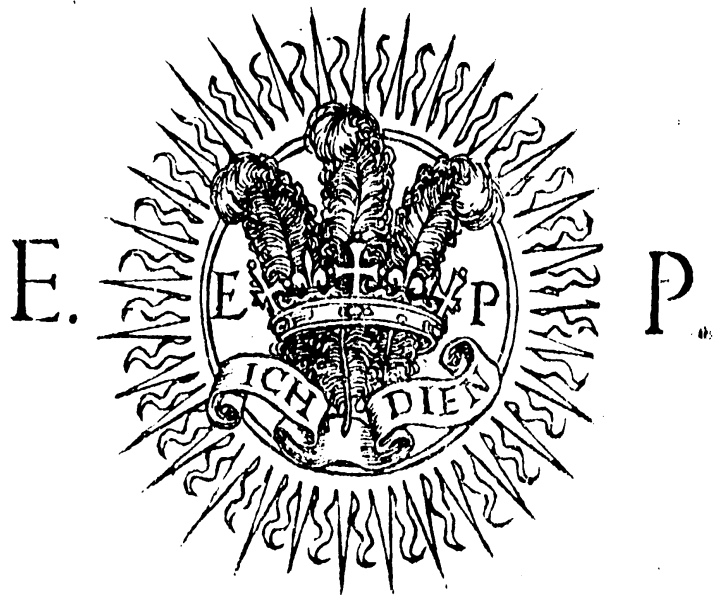
PROPOSITIO CVM INVOCAT.

*Principis Eduerdi natalem carmine lucem,
 Eximiaq; notæ pompas, quibus Anglia tota
 Enituit fausti uotiuo sideris ortu,*

*Nostra quidè mirè gestit celebrare Camæna.
 Quos superos i uota uocem? Mihi Christus Apollo.*

a ij Fons

*Festa coronata sunt hæc insignia plumæ
Principis Eduerdi, diuino numine cuius
Splendor, honos, tituli, nomen, laudesq; manebunt,
Dum niuei liquido gaudebunt flumine cygni,
Lactea dumq; hortis nascentur lilia cultis.*

*PLUMA EADVERD. PR. ALIOQVITVR.
Adsum candidior Princeps niue, lacte, ligustro,
Imperijq; tui læta subibo iugum.
Paciferam dextra quoties gestabis oliuam
Pileolo stabo conspicienda tuo.
Impleat optato zephyrus mea carbasia uento
Sole sub ardenti tædia nulla feres.
Incluta si laurus te fortè ad bella uocabit
In galeæ cono stabo superba tuæ.
Vnica nobilium puerorum gloria Princeps
Viuas: perpetuum tu mihi numen eris.*

Longe inuictissimo Hæ

RICO EIVS APPELLATIONIS
OCTAVO, REGI ANGLIAE,

Franciæ, & Hiberniæ, Fidei defensori
ac Anglicanæ Hibernicæq; eccle-
siæ proximè a Christo
supremo capiti,

IOANNES LELANDVS
ANTIQVARIVS

hæc dedicat.

*CRIPSIMVS Eduerdi na-
talem principis ortum,
Pignore quo sentit se terq; qua-
terq; beatam
Insula clara opibus, rebusque Bræ-
tannia gestis.*

*Est liber exiguus, tamen illustrissima tractat,
Inq; tuas Henrice manus Rex maxime regum
Sollicitis ambit uotis, precibusq; uenire.
Annue diue tuo uati. Sic fractus adoret
Te bello Scottus dominum, regemq; saluter.*

PROPOSITIO CVM INVOCAT.

*Principis Eduerdi natalem carmine lucem,
Eximiaq; notæ pompas, quibus Anglia tota
Enituit fausti uotiuo sideris ortu,
Nostra quidè mirè gestit celebrare Camæna.
Quos superos i uota uocem? Mihi Christus Apollo.*

GENETHL. EADVERDI

*Fons Helicon sacer est diuini spiritus oris.
Parnassus nitidi radiantia lumina cæli.
Quamuis eloquij ad phaleras accedat amœnus
Nympharum chorus, & pictæ figmenta poësis.
His ego perfretus fidenti pectore uastum
Ingrediar pelagus dicendi, & prospera nacl'us
Tempora, committam zephyris mea uela secundis.*

DESIDERIUM BRITANNIAE.

*Mœsta palatinas facies obduxerat ædes
Tempore prô nimium longo: nec paruus in aula
Luserat Aeneas, stabili qui sceptrâ parentis
Alta manu gereret, solioq; sederet auito.
Hanc Deus, æthereâ miseratus ab arce Britannos,
Omni tristitiam absterfit, lætoq; Hymenæo
Spem bonus egregij certam promisit Iuli.*

GENVS IOANNAE REGINAE.

*Vergit in occasum fœcunda Seueria tellus.
Illic Semarius uir bello strenuus amplam
Incoluit uillam, quæ nomine dicta Lupinum.
Huic erat insigni de coniuge nata Ioanna
Filia uirginei gemma intemerata pudoris,
Quam sibi perpetuo dilectam fœdere iunxit
Inclytus Henricus magnorum gloria Regum,
Et grauidum optato compleuit pignore uentrem.*

PARTVS IOANNAE REG.

Luna coronatum decies compleuerat orbem,

Illuxitq;

PRINCIPIS CAMBR.

*Illuxitq; dies Eduerdi præuia sacris,
Quo regnante iugum Danorum reppulit Anglus,
Cum regina graueis uteri perpeffa dolores
Clamaret fer opem misera mihi Christe precanti.
Obsecro me serua parituræ parce benigne.
Prodijt in lucem formosus pusio mœsta
Exhilaraturus multorum corda uirorum.*

TRENOVANTVM.

*Misus ad excelsam Trenouantum nuntius urbem
Fidus euangelium patefecit, & omnia circum
Compita lætitiæ pfudit necl'are dulci.
Fit noua continuò rerum faciesq; colorq;
Insolitusq; hominum ferit aurea sidera plausus.*

CASTRVM BELLINI.

*Arx, antiqua, potens Tamesinæ margine ripæ
Est sita, Bellini decus immortale tyranni.
Ærea terribiles basilisci hinc monstra tonabant
Innumeris uicibus: colluxit fulmine cælum:
Fumus & in nubes abiens caligine rursus
Æra conturbat, tetrumq; exhalat odorem.
Undique tecta tremunt tonitru, uitreaq; fenestræ
Insignem tota cladem patiuntur in urbe.
Sic pavor immistus lætas bene temperat aures.*

RVTVPINVM LITTVS.

*Nec mora legati Rutupino littore nauis
Conscendunt niueum referentes principis ortum*

a iij. Pars

PRINCIPIS CAMBR.

Pars Morinos, Batauosq; truceis, Belgasq; potētes.

Pars & sepositos longè petit altera Iberos.

DORIS.

*Montis in aërij prærupto uertice castrum
Aruiagi stat opus non expugnabile bello,
Præcipitare uirum quem de temone Britanno
Non unquam potuit Romana potentia fortem.
Doris amara uetus dedit arci nomen, & urbi.
Hæc ubi sensisset tanti noua gaudia partus
Explicuit celsis uexilla nitentia muris,
Purpureasq; cruces in sindone lenis agebat
Candidula zephyrus, fortis quoque signa Georgi
Fulmina conuomuit hinc, inde frequentia totis
Turribus, intonuitq; minis animosa secundis.
Adsonuit pontus: nautæ cecinere celeuma.*

ICCIUS PORTVS.

*Iccius audito quamprimum murmure portus
Causam lætitiæ facile intellexit honestam.
Omnis cancellus reparatæ fulminat urbis,
Fusilibus cauto tactis serpentibus igne.
Littora dehinc tonitru percussa dedere boatum,
Et tegulæ quassis trabibus cecidere reuulsæ.
Hostes in bellum Morini uenisse putantes
Arma parant: ueri sed postquam cognita causâ,
Principis exortum tensis ad sidera palmis
Gaudentes celebrant, & dulcia carmina fundunt:*

Inter

GENETHL. EADVERDI

Inter quos reliquis cecinit cordatior ista.

Tertius, ut numerant, Eduerdus Martius heros

Hanc bello cepit, Dijs fortunantibus, urbem.

Auguror, & magnum precor ut sit in omine pondus,

Sextus ut hic Princeps Eduerdi nomine fausto

Imperet, & murum se nostro præbeat hosti.

AVONDVNVM.

*Est locus insolito rerum splendore superbus,
Alluiturq; uaga Tamesini fluminis unda
Nomine ab antiquo iam tempore dictus Auona.
Hic Rex Henricus taleis Octauius ædes
Erexit, qualeis toto sol aureus orbe
Non uidet: ulla tamen nec erit laus amplior illis
Principis exortum quam quod uidere sereni.
Semper Auona suo fœlix applaudit alumno:
Sidereas longo sic seruet tempore turres
Integra, & insigneis attollat ad athera cristas.*

REGIODVNVM.

*Regia clara foro celebri, & famosa coronis
Tergeminis Regum latè caput extulit olim.
Tempore quo, quid Auona fuit nisi rustica uilla
Imperium dominæ uicinæ læta subire?
Nunc uice mutata petit astra, poloq; minatur,
Et iustas dominæ præscribit libera leges.
Hoc tibi decessit nil Regia nomine quicquam:
Accreuit potius multum: Dicêris amica*

GENETHL. EADVERDI

*Principis Eduerdi, fructumq; beata patrono
Accipies tali, maturum ubi fecerit ætas.*

BAPTISMVS.

*Iamq; dies aderat nūq; signanda lapillo,
Qua sacer antistes puerum de more leuaret
Fonte salutifero, faceretq; precantia uerba.
Conuenere duces regni, sanctusq; senatus.
Principi ab Eduerdo sunt indita nomina sancto.
Susceptum manibus sinceri pignus amoris
Attollit casti Maria illibata pudoris
Gloria, quæ tacita nitet ut uaga Cynthia nocte.
Fungitur antistes Durouernensis eodem
Munere: & officium bene complet tertius alium
Dux Icenorum, bello metuendus Achilles:
Nota Caledonios cuius uictoria Scottos
Contudit, ac coget domino seruire Britanno.
Insonat Eduerdi repetito nomine templum,
Et chorus argutus tremulo ferit æthera cantu.*

PIETAS D. IOANNAE.

*Tum Regina pijs uiuo de fonte renatum
Vlnis amplexa est puerum: dehinc talia fatur.
Incipe chare puer risu dignoscere matrem
Aspice me lætis oculis dulcissime nate
Cresce puer: mundi te spectant maxima quæque.
Macte puer uirtute: decus te credo futurum
Regni præcipuum, spes est & certa, Britanni.*

Fac

PRINCIPIS CAMBR.

*Fac semper studeas Christo seruire Supremo.
Hinc tibi regnandi stabilis sumatur origo.
Cætera fortunæ committo quicta secundæ.
Finierat: paruo libauit & oscula nato,
Et crucis impressit signum uenerabile fronti,
Dulcia committens nutricis pignora curæ.*

SEDVLA NUTRIX.

*Egregie præstat puero sua munera nutrix.
Nutrix clara domo, sine felle, uenusta, benigna:
Exerit & niueo turgentem lacte papillam.
Ille audis fugit uit alia munera labris.
Altrix interea facilis cantillat amœnum.
Suge puer: requiesce puer: dulcissime dormi.
Seruiet ista tibi semper mellite mamilla.
Vtraque, ne scæui, dabitur tibi candide mamma.
Sunt mihi bella tuæ concessa crepundia dextræ.
Dormis dulce puer? gratissimus incipis esse.*

MORS IOANNAE REGINAE.

*Spes erat ampla quidem numerosa prole Ioanna
Henricum ut faceret regem fecunda parentem.
Sed superis aliter uisum est. Cruciatus acerbus
Distorsit uacuum letali tormine uentrem.
Frigora crediderim temerè contracta fuisse
In causa: superat uis morbi: Iamq; salute
Desperata omni, nymphis hæc rettulit almis.
Non mihi mors curæ est: periturã, agnosco, creauit
bi Omnipotēs:*

GENETHLEADVERDI

Omnipotens: moriar. Terram tibi debeo terra.
 At pius Elysijs animus spatia bitur hortis.
 Deprecor hoc unum maturos filius annos
 Exigat, & tandem regno det iura paterno.
 Dixit, & æterna claudebat lumina nube.
 Nulla dies preſit grauiori clade Britannum.

OFFICIUM NYMPHARVM.

Non tamen officijs ceſſat pia turba Dearum
 Eduerdum innumeris ornare, ſuasq; uocare
 Delitias. Primæ fontis uenere ſorores
 Caſtalij feſtis redimitæ tempora fertis.
 Symbola candoris Charites uenere. Deinde
 Oceanitides, & pulcherrima turma ſecuta eſt
 Naiadum. Dryades tum proceſſere uirenti
 Fronde comas paſſas cinctæ, facilesq; Napææ
 Temporibus uernum florem, dextrisq; ferentes.
 Clauserunt reliquas & Oreades agmine longo.
 Extensos humeris arcus, phætraſq; gerentes.
 Omnes quæ niuco multam dixere ſalutem
 Principi Eäduerdo, modulosq; dedere canoros.
 Sed reſonæ primas partes ſumpſere Camœnæ.

CASTALIDES.

Principis clarum celebremus ortum,
 Cuius aduentu numeroſa gentis
 Gaudet, ac laudat ſuperos fauentes
 Turba Britannæ.

Hæc dies

PRINCIPIS CAMBR.

*Hæc dies conchis niueis notanda,
 Hæc dies læta decoranda fronde,
 Diſſulit quæ tot miſeris tenebras
 Sole reducto.*

*Principi binas dabimus corollas
 Cognitæ nobis hederæ ſequaces,
 Laurus & noſtro Clario dicata
 Nota coronis.*

*Litteras Princeps amet, & triumphos.
 Candidus doctis faueat poëtis.
 Victor extracto gladio ſuperbum
 Comprimat hoſtem.*

*Inclytum factis Edoerdus almus
 Exprimat patrem, pietate matrem,
 Et ſenis uiuat generoſus ille
 Neſtoris annos.*

CHARITES.

*Tres ſumus numero corona felix
 Nudo corpore, ſimplices, benignæ,
 Paſſis uertice candido capillis,
 Innexæ manibus manus decentis,
 Et doctæ choreas leucis rotare.
 Huc peruénimus elegantis ortum
 Eduerdi nitida notare gemma,
 Nato dicere Principi ſalutem
 Læto carmine plurimam paratæ.*

bij

Salutæ

GENETHL. EADVERDI

Salve lux patriæ tuæ serena
Princeps candidior niue, & ligustris,
In cuius facie sedet uenustas.
Fortunatus eris, tuumque nomen
Excelsi penetrabit astra cœli.

OCEANITIDES.

Clauditur Oceano spatiosa Britannia uasto,
Nos cuius natæ bella caterua sumus.
Ille absens senior, thalamis exultat in udis,
Et nos præsentis gaudia uera tenent.
Attulimus conchas Princeps pulcherrime rerum
Munera mox digitis apta futura tuis.
Hac nos lucidula traicimus in clypeo classe.
Adflavit zephyrus, qui palinurus erat
Plurimus, ignarus ne sis, latet unio conchis.
Pondere quisque suo, quisque nitore ualeat.
Ex illis niueo collo murenula fiet
Bella tuo, capiti siue corona tuo.
Diue puer famæ studeas Edoërde perenni.
Marte foris clarus, sis quoque pace domi.
Si forte intulerit bellum tibi nauticus hostis.
Naumachia nostro munere uictor eris.
Viue puer longum: felicibus utere uentis.
In placida portus stat tua puppis aqua.

NAIADES.

Incolimus tacito labentia flumina cursu.

PRINCIPIS CAMBR.

Sed cum nos Tamesis nympharum gloria prima
Admonisset rite tui natalis, ab altis
Continuo ripis gremio defluximus uno
Huc alacres omnes, redimitæ tempora fronde
Populeæ, & cannas solito de more ferentes
Dextris. Quæ pia nunc perfundimus accipe uota
Princeps. Te merito uirtus commendet alumnum
Alma suum mundo. Melior fortuna regendi
Det tibi successus, longæ quoque gaudia uitæ.

DRYADES.

Fama per immensas Regnorum concita sylvas,
Airebatum, & Catyeuchlanorum
Nuntia latitæ nostras peruenit ad aures.
Et docuit noua lumina cœlo
Principis exortu modo descendisse nitenti,
Nubila quæ procul omnia pellant.
Nos igitur querna decoratæ tempora fronde
Attulimus fragrantia mella
Dulcia corticibus tibi nunc munuscula plenis.
Aurea iam sunt reddita nobis
Secula: iam trepidis syluis timor exulat ater.
Iam casulas habitare uirentis,
Et iuuat ilicibus mansuras ponere sedes.
Nos igitur tenet unica cura
Ut tibi longæui phœnicis secla precemur,
Et tibi maxima quæque precemur.

Sed cum

bij

Napeæ

GENETHL. EADVERDI

NAPAEAE.

De niueis inter contentio nata Britannos
 Purpureisq; rosis.
 Dux niueæ partes Vronicensis agebat
 Mente, manuque ualens.
 Purpurei floris Mediolanensis honorem
 Prætulit usque sui.
 Gesta per undanteis ciuili sanguine campos
 Non potuere quidem
 Læsas bellarosas firma coniungere pace,
 Temperiemue dare.
 At nos quæ colimus latè florentia regna,
 Sollicita que manu
 Colligimus uernas gemmas utriusq; roseti
 Possumus idque probè,
 Omnem iuditio litem decernere uero.
 Sed locus ista minus
 Postulat. Ecce tibi calatho redolentia pleno
 Munera grata damus.
 Intacto candore rosas, minioque superbas:
 Muneribusque tuis
 Lilia iungemus cælo demissa sereno
 Officiosa cohors.
 Imperijs adolesce tuis: adolesce triumphis
 Inclyte, laurus adest.

Oræades.

PRINCIPIS CAMBR.

ORÆADES.

Qua spectat boream martia Cambria,
 Nos alpes Venetas saxa minantia
 Cælo uerticibus non minus arduis,
 Quam quis Italiæ clauditur exitus,
 Felices colimus: nostraque gloria
 Apros fulminei roboris obuios
 Venabli rigida cuspide sternere.
 Laus nobis etiam restat & altera
 Emissa uolucris figere arundine
 Ceruos, & canibus uincere capreas.
 Hic nos soliuagas per loca deuia
 Compellans Zephyrus nescio quis celer
 Syluis insonuit nuntius omnibus.
 Vos nymphæ colitis quæ iuga montium
 Natalem faciles Principis inclyti
 Eduerdi meritis tollite honoribus,
 Et uestro domino fundite carmina.
 Nos hæc præstitimus pectore candido,
 Et mox continuis sueta laboribus
 Ceruorum exuiijs corpora cinximus.
 Arcus, ac pharetras tela nitentia,
 Et nostris humeris nota resumpsimus:
 Ingressæq; itiner uenimus ad tui,
 Orto sole, patris celsa palatia:
 Quæ cum nunc audis cernere, commodum, &

Collus.

GENETHL. EADVERDI

Collustrare oculis periuuet, accipe
 Princeps accipe certissima uirginum
 Quid promissa ferant, uotaque candida.
 Supremus Venetas Iuppiter antea
 Rupes transferet à sedibus insitis,
 Et syluis fera non ulla uagabitur,
 Natalis tuus hic cordibus excidat
 Quàm nostris: uel opem non tibi conferant
 Gestamus pharetris quæ modo spicula.
 Fortunate puer cresce potentius.
 Tithoni uideas prospera secula.

CAMBRIA.

Senserat officium montanas Cambria nymphas
 Clara quidem fecisse suum, factumq; probauit.
 Nec mora sidereo cælo caput intulit altum,
 Signaq; letitiæ præ se manifesta ferebat
 Omnia, quæ tanti poscebat principis ortus.
 Vina, faces, epulæ, concentus, ferta, choræ
 In triuijs strepitu feruebant undique magno.
 Quid, quod & arguti fuderunt carmina bardi?
 Inter quos senior numero delectus ab omni
 Cognitione ualens rerum, modulisq; lyraque,
 Egregiè resona cantabat talia uoce.
 Imperio cedit uel tota Britannia prima
 Quanta est diue tuo princeps Eduerde potenti.
 Est tamen ampla tuæ præscripto Cambria iure

Grata

PRINCIPIS. CAMBR

Grata iuuentuti sedes, quam sanguine multo
 Eduerdus, fusis Venetis, cognomine Longus
 Partam filiolo, nota cui nomen ab urbe
 Aruonna, tenero commisit pace regendam.
 Tu nunc siue placet titulos retinere priorum:
 Nobile siue iuuat desumere nomen bonoris,
 Anglia quam tribuet, tribuet æ Britannia tota,
 Sis bonus, & felix Cambris: Te principe nanque
 Multa sibi augurio promittunt commoda certo.
 Annis òutinam paulo maturior esses.
 Ipse tuis præsens oculis tua castra uideres
 Turribus alta suis & firmo robore tuta
 Urbes præterea multas, fora multa uideres,
 Quæ te mirificè cupiunt Eduerde uidere,
 Atque tuum tacito uenerari pectore nomen.
 Et ne forte premant ingrata silentia rerum
 Tantarum moles: ne uel ditio tua posthac
 Quanta sit ignorent, quem non meminisse iuuabit,
 Expediam paucis antiqui nominis urbes,
 Quas habet in campis latissima Cambria uastis.
 Principio ualidas turres Noua Venta Silurum
 Erigit atque Vagæ fractam tenet ardua ripam.
 Per placet Isca situ, qua non augustior istis
 Vnquam partibus ulla fuit, neque notior ulla
 Romanis, ut quæ nomen Legionis haberet.
 Iulius, Amphibalus ciues hinc, martyr & Aron.
 ci Dignum

GENETHL. EADVERDI

Dignum laude Nouū castellum. Fulget amœno
 Quæ Tana structa loco est omni dignissima laude.
 Hic pius ille pater Germanus episcopus ædem
 Gallus homo Christo statuit, propriamq; dicauit.
 Non ignota manet Ponti sua fama Vaino:
 Et suus est Nido titulus: suus Abretaoq;
 Nunc quod ab æquoreis dictum Suinesia porcis
 Saxonica, sed uoce noua: Nec funditus omnis
 Concidit urbis honos, cui dat Catguilia nomen.
 Prædicat hæc ætas Maridunum: cognita libris
 Illi quidem ueterum, nec dum caput occulit umbris:
 Rectius elucet piscosi margine Teui:
 Cuius & in ripis Drislani culmina surgunt
 Calli. Dineuorumq; ubi sedes principis olim
 Regia Demetici, scepro radiante Britanno.
 Despicit exesas rupes uicina Sabrina
 Tinbecha, & recipit fida statione carinas.
 Alluit undoso portus Miluerdicus æstu
 Maxima Septimij patriam Penbrocica regis,
 Dugladiamq; forum quod Rossia tota frequentat.
 Terminat occiduas extrema Meneuia partes
 Quondam metropolis, dum Cambria floruit alta,
 Cissabrinorum. Boream Neueria uersus
 Littore conspicua est. Nec longius ostia distant
 Tiuai, quo gens Ceretica confluit omnis.
 Insuper apparet uetus urbs in faucibus ipsis

Fluminis

PRINCIPIS CAMBR.

Fluminis Ostuthi, cuius sibi nomen adoptat.
 Interius paulo sunt magni fana Paterni.

Porrigitur uasto fluuij trans ostia Deui
 Tractu terra potens hastis Meruinia longis.
 Est ubi castrum ingens Arlecha crepidine saxi.
 Adiacet huic regio, quæ Monnam spectat, ab illa
 Traiectu exiguo diuisa, Armonnia uulgo
 Dicta, quod & debet uicinæ nomen amicæ.
 Hic prope littus habet fastigia celsa Cragetum,
 Quæ pro habet illustreis titulos urbs clara Segonti
 Fluminis, & si nunc Aruonna à plebe uocetur.
 Nec procul à celebri traiectu ad littora Monnæ
 Banchorus eximij Danielis nota cathedra.
 Nominis inde sui Conouius influit æstus
 Turrigeros muros, nauesq; inducit onustas.
 Denique bella suas arces, atque oppida monstrat
 Angulia, insignem pugnis, partisq; trophæis
 Rudlanam, cæsa Trefontem uirgine clarum,
 Et positum Silicis Deuano littore castrum.

Hactenus ingentem pelagi descripsimus oram.
 Nunc quoque dicemus quas urbes Cambria tollit
 Montibus in medijs. Geuenna superbit, & inter
 Rupes concursu fluuiorum tuta duorum est.
 Quanta Brecheniæ moles, ubi lucidus amnis
 Perfluit Hondenus, rapidaq; immergitur Isca.
 Quid Lodonicorum referam Boguelthia sedes

c ij Tecta

GENETHL. EADVERDI

*Tecta palatinas? Coryleti gloria maior,
 Quæ Vaga præcipiti uada scrupæa gurgite torquet:
 Maior & urbis honos, quæ se Masæueta iactat:
 Est honor at longè Ferulegæ maximus urbis:
 Quamuis iuncta Vagæ Monæ turres exerat altæ,
 Et castella sui iuris tria fronde coronet.
 Quantulacunque manet Trebocæ fama, liquentem
 Incolit illa sinum Themidis, Mellenius ortum
 Dat cui mons fluuiio numeroso uertice surgens:
 Et manet Andree laus rectè cognita Fani.
 Luda tamen claris titulis præcellit utrique
 Arce ualens firma, celsi quoque robore muri,
 Illic Coruus ubi Themidis petit impiger undas
 A quo uallis habet nomen Coruina celebre.
 Valle nitet rigua castrum domus alta Coluni
 Fluminis antiquo rapidi cognomine gaudens
 Accola frondiferi nemoris quo confluit Oncus.
 In pretio quondam magno Ledcuria stabat,
 Quamuis nunc aliud nomen det episcopus illi.
 Nec fuit inferior Balduini laurea, cuius
 Restituit lapsam Gomericus nobilis urbem.
 Oppida sunt curuas prope ripas ista Sabrinae,
 At magnis alijs non dum torrentibus auctæ,
 Trelinum, dehinc Trenouium. Sed longius inde
 Lanificæ distat nutrix Osualdia turbæ.
 Fertilis ostentat læto Mailoria multu*

Commoda

PRINCIPIS CAMBR.

*Commoda quanta suis quibus Vritlesia sedes,
 Conferat, & tuso quæ ferro fabricet arma.
 Diuitiasq; suas deprædicat ore Ruthenus
 Magno, tum quod habet castrum memorabile laudat
 Fortia commemorans Graiorum facta suorum.
 Instat nominibus multis præclarius una
 Denbiga, quam uallo, murisq; Laceius heros
 Cinxit pinnatis, operiq; decentius arcem
 Addidit, ac Rosos docuit iuga ferre subactos.
 Sed quid ego in rebus tam paruis demoror istis?
 Quin iuuat excelsas urbes numerare Sabrinae,
 Quæ dominum de more suum certantibus ulnis
 Exciperent, lauta & uenienti munera ferrent.
 Edita Penguerni latè fastigia splendent,
 Imperio cuius subiecta Poisia quondam
 Terra altrix, & bellatorum mater equorum.
 Vrbs sita lunato hæc ueluti mediamnis in orbe
 Colle tumet modico, duplici quoque ponte superbit,
 Accipiens patria sibi lingua nomen ab alnis.
 Est quoque Moruanæ Burgæ ueneranda uetustas,
 Danica quam manus & cepit, murisq; recinxit:
 Sed reparauit opus mox Aethelfleda uirago,
 Præsidiumq; suæ Robertus contulit urbi
 Bellefimus, longo post temporis interuallo.
 Delitium rerū Bellus locus undique floret
 Fronde coronatus Virianæ tempora syluæ.*

c iij Pontificum

GENETHL. EADVERDI

Pontificum sedes multos famosa per annos
 Sedula pertenui feruet Brangonia tela.
 Ampla foro, & partis spolijs præclara Theoci
 Curia, Sabrinae quæ se committit Auona
 Fulget, nobilium, sacrisq; recondit in antris
 Multorum cineres, quondam inclyta corpora bello.
 Occupat illustris depressam Claudia uallem.
 Ast alias inter tantum caput exerit urbes
 Quas Dobunorum gens incolit, atque frequentat,
 Quantum densa solent inter uepreta cupressi.
 Aspicit illa suæ diuortia lata Sabrinae,
 Vtraque contingens oblongo brachia ponte.
 Hæc senior: geminis resonabat plausibus æther,
 Cambriaq; emisit taleis de pectore uoces.
 Chara Deo soboles, nostræ spes altera Troiæ
 Vire diu, uotisq; lubens assuesce tuorum.

MONA.

Fracta Segontinae gentis prope littora floret
 Insula Romanis Mona non incognita bellis,
 Quondam terra ferax nemorum, nunc indiga syluæ.
 Sed Venetis tantum cereali munere præstans,
 Mater ut à uulgo Cambrorum iure uocetur.
 Huc quoque peruenit generosi nuncius ortum
 Principis insinuans, pompamq; induxit ouantem.
 Ergo alacris populus læto sua gaudia uultu
 Voce, manu, cithara, choreis testatur abunde.

Abrefraum

PRINCIPIS CAMBR.

Abrefraum Veneti notissima regia quondam,
 Atque uetustatis Rosseria laude tumescens,
 Dehinc Trecastrum urbs Bellus tunc dicta mariscus
 Cum noua cõstrueret præsignis mœnia uictor
 Eduerdus Longus, celsamq; attolleret arcem,
 Concinnare pia deducta hæc carmina uoce.
 Illa dies merito nobis recolenda sereni
 Principis Eduerdi quæ numen protulit alium.
 Nunc intemperies, tempestatesq; recedunt
 Turbato nuper cœlo: micat aureus axe
 Phœbus, & obscuram dispellit lampade noctem,
 Parte reuersuram nulla, dum iusta supremi
 Incolumem terris seruabit cura Tonantis
 Eduerdum nostri generis sine labe puellum.
 Finierat: dedit hinc applausum Penmona magnum,
 Hinc promontorii sacri dedit ardua rupes
 Ingenteis sonitus: repetebant omnia nalles.

CORINIA.

Aspicit occasum montaua Corinia solis,
 Lata quidem regio, Tamaræ qua fluminis unda
 Desluit à borea, & uolucris contendit ad austrum
 Cursu: continuo tractu sed longior illa
 Tendit in angustum felix prouintia conum,
 Donec acuta Forum Iouis hinc attingat, & illinc
 Cornigeri refluos æstus degustet Alauni.
 Tum uerò nitidum latè diffusa per orbem

Crescit

GENETHL. EADVERDI

Pontificum sedes multos famosa per annos
 Sedula pertenui feruet Brangonia tela.
 Ampla foro, & partis spolijs præclara Theoci
 Curia, Sabrina quæ se committit Auona
 Fulget, nobilium, sacrisq; recondit in antris
 Multorum cineres, quondam inclyta corpora bello.
 Occupat illustris depressam Claudia uallem.
 Ast alias inter tantum caput exerit urbes
 Quas Dobunorum gens incolit, atque frequentat,
 Quantum densa solent inter uepreta cupressi.
 Aspicit illa suæ diuortia lata Sabrina,
 Vtraque contingēs oblongo brachia ponte.
 Hæc senior: geminis resonabat plausibus æther,
 Cambriaq; emisit talcis de pectore uoces.
 Chara Deo soboles, nostræ spes altera Troiæ
 Vne diu, uotisq; lubens asuesce tuorum.

MONA.

Fracta Segontinæ gentis propè littora floret
 Insula Romanis Mona non incognita bellis,
 Quondam terra ferax nemorum, nunc indiga syluæ.
 Sed Venetis tantum cereali munere præstans,
 Mater ut à uulgo Cambrorum iure uocetur.
 Huc quoque peruenit generosi nuncius ortum
 Principis insinuans, pompamq; induxit ouantem.
 Ergo alacris populus læto sua gaudia uultu
 Voce, manu, cithara, choreis testatur abunde.

Abrefraum

PRINCIPIS CAMBR.

Abrefraum Veneti notissima regia quondam,
 Atque uetustatis Rosseria laude tumescens,
 Dehinc Trecastrum urbs Bellus tunc dicta mariscus
 Cum noua cōstrueret præsignis mœnia uictor
 Eduerdu Longus, celsamq; attolleret arcem,
 Concinuere pia deducta hæc carmina uoce.
 Illa dies merito nobis recolenda sereni
 Principis Eduerdi quæ numen protulit alnum.
 Nunc intemperies, tempestatesq; recedunt
 Turbato nuper cælo: micat aureus axe
 Phœbus, & obscuram dispellit lampade noctem,
 Parte reuersuram nulla, dum iusta supremi
 Incolumem terris seruabit cura Tonantis
 Eduerdum nostri generis sine labe puellum.
 Finierat: dedit hinc applausum Penmōna magnum,
 Hinc promontōrij sacri dedit ardua rupes
 Ingenteis sonitus: repeteabant omnia nalles.

CORINIA.

Aspicit occasum montaua Corinia solis,
 Lata quidem regio, Tamaræ qua fluminis unda
 Desluit à borea, & uolucris contendit ad austrum
 Cursu: continuo tractu sed longior illa
 Tendit in angustum felix prouintia comum,
 Donec acuta Forum Iouis hinc attingat, & illinc
 Cornigeri refluos æstus degustet Alauni.
 Tum uerò nitidum latè diffusa per orbem

Crescit

GENETHL. EADVERDI

Crescit, fitq; nouæ subito peninsula terræ,
 Quæ promontorijs pelago imminet alta duobus.
 Contulit huc se fama ualens pernicibus alis,
 Lætitiæq; dedit clarissima signa profusæ
 Principis exortum grato cum spargeret ore.
 Proflüere suis fortissima turba fodinis
 Indigenæ, audita fama, partimq; caminis
 Igniuomis. Redijt securus ab æquore nauta,
 Mercatorq; fori petijt loca celsa frequentis,
 Ac sibi constituit pompas ex ordine quisque.

Cingitur ingenti plebis de more corona
 Area gramineo pulchre uestita uirore.
 In medio bini committunt nuda palestræ
 Corpora, & exercent multo sudore lacertos.
 Succedunt fessis alij. Pars robore perstat
 Firmo inuicta. Premit terram pars altera tergo
 Tollitur applausus: cæli petit atria clamor.
 Victor ouat: mentem subit indignatio uicti.
 Præmia quisque capit palmæ decreta superbæ.

Deposunt lucta uicti contendere cursu.
 Fraxinus erigitur supremo meta labori.
 Vtraque pars dextris certat contingere metam
 Credas posse fuga uolucris præuerrere ceruos.
 Hic faciem uictis fortuna ostendit amicam,
 Librat & æquali palmas uictoria lance.
 Terrigenæ demum fecerunt talia charo

PRINCIPIS CAMBR.

Produce uota suo. Viuas Edoërde precamur
 Longæuus terris, superes & facta parentum
 Egregie felix quantumuis clara tuorum.
 In portu uario lusit natura Falensi
 Secessu, tribuens ignotis classibus amplum
 Hospitium, quoties rapido furit Æolus austro.
 Hic sua dispositis nautæ certamina cymbis
 Constituere: dedit leges nauarchus auitas,
 Et bibula metas hastilia fixit arena.
 Vtraque dehinc operi se pars accingit honesto.

Aurea tum cecinit proretæ fistula magni
 Classicum, & insonuit portus sinus omnis amœni.
 Illi remigio contendunt fortius actio.
 Perq; uices prior est nunc hæc, nunc illa phaselus.
 Vna quidem reliquas longè præcedere uisa est,
 Quæ ducis Eduerdi uictoria signa ferebat.
 Fistula proretæ sonitum dedit aurea rursus.
 Perstrepuunt remis abiectis altius unda
 Concita, respondent talique celeumate nautæ.
 Floreat Eduerdus dux noster prima Corinæ
 Gloria qui gentis, qui lux, qui cura, decusque.

Tum mercatorum numerosa caterua per urbes
 Senas, quas gremio fœcunda Corinia nutrit,
 Insolitum nitidis pompis decreuit honorem.
 Duncuetum fano Stephani sublimior una,
 Despicens reliquas saxoso uertice rupis,

Pro

di

Accepit

GENETHL. EADVERDI

*Accepit merita partes cum laudè supremas.
 Successit Bosuenna frequens locus, Inde secuta est
 Lesceretum, & stanno signando Losuitiellum
 Nota domus. Pariter comitem se præbuit illis
 Trerua. Postremo resonabat Alaunia plausu
 Una fuit facies, oratio ciuibus una
 Omnibus hæc ualdè grato referentibus ore.
 Dux Edoerde salus, patriæ & spes maxima nostræ
 Viue diu, uitamq; tuam sors optima rerum
 Prosperet ac fortem cum te maturior ætas
 Reddiderit iuuenem nostris asuesce benigne
 Votis. Tum misere dominum cupiemus amantes
 Cernere præsentem, uiuasq; audire loquentis
 Voces. Illa dies felices unica reddet.
 Accipe quæ dabimus dux illustrissime dona.
 Rupibus hic uastis nidos genus omne uolucrum
 Ponit. Quot uarij pisces, lautiq; palato
 Aequore uicino ludunt? Vis quanta recuruis
 Pendet in arboribus pomorum? Armenta, gregesq;
 Vix numerare licet. Sed nunc maiora loquemur.
 Diffluit è nostris stanni fornacibus ingens
 Copia littoribusq; cauis est uena reperta
 Aeris. & argenti. ac gnaris si credimus, auri.
 Lucida sunt nobis pretiosa munera conchæ.
 Inuentusq; adamas latè sua sidera spargit.
 Si mage laurigeri capieris amore triumpho,*

Quem

PRINCIPIS CAMBR.

*Quem tibi cæruleum uictis dabit hostibus æquor.
 Nauibus ex nostris erit instructissima classis,
 Efficiet quæ te uictorem inuicta potentem.
 Hæc tua sunt planè dux præclarissime cuncta,
 Et maiora quidem. Tantum meminisse rogamus,
 Ut, cum maturis fueris iam fortior annis,
 Visere digneris seruorum tecta tuorum.
 Præstitit auxilium rex Aethelstanus abunde
 Eximium nobis. Tantundem præstitit ille
 Splendidus Henrici frater Richardus, ouantem
 Quem sibi delegit Romana potentia regem.
 Quod superest unum hoc speramus rite futurum
 Ut patris excelsam uirtutem Edoerde sequaris.
 Præbuit ille tibi raræ spectacula famæ.
 Testis adest locuples Pendinas, testis & alter
 Fanum Mauditi, loca munitissima, castris
 Quæ modò constructis, aditu prohibere Falensi
 Piratas sceleratum hominum genus, atque cruentum
 Fulmineo possunt tonitru, saxoq; minante.
 Ciuica conticuit his dictis turma uirorum.*

DEVANIA.

*Hispida qua tellus Meruinia respicit eurum
 Est locus antiquo Penlinum nomine dictus
 Hic lacus illimeis in ualle Tegeius alta
 Latè expandit aquas, & uastum conficit orbem
 Excipiens gremio latices, qui fonte perenni*

d ij Vicinia

GENETHL. EADVERDI

*Vicinis recidunt de montibus, atque sonoris
Illecebris captas demulcent suauiter aures.
Illud habet certè lacus admirabile dictu.
Quantumuis magna pluuiæ non æstuat: at qui,
Ære turbato, si uentus murmura tollat,
Excrescit subito rapidis uiolentior undis,
Et tumido superat contemptas flumine ripas.
Deua lacu celebris fluuius prorumpit ab isto,
Alueolumq; terens Guainia præterit arua
Gurgitis à dextra: tum Ialica parte sinistra
Consita, Debinc tanquam limes diffindit utranque
Mailoram, celeri cursu lambitq; Leonis
Castrum, Postremo rapidis torrentibus auctus
Pergit ad antiquam, cui nomen dedicat, urbem,
Vnde quidem legio Romanis dicta Duana.
A fluuiio proprium nomen Deuania sumpsit
Tota patens uastè regio uicina, suumq;
Festa palatinis titulis attollit honorem.
Nuntius huc propero cursu peruenit amicus,
Principis Eduerdi referens exordia fausta,
Sidera quo nato cœlesti clarius orbe
Fulserunt, animiq; hominum consurgere, pulsus
Tristitiæ tenebris, cœperunt lumine uiuo.
Senserat oblatum tempus pulcherrima Deua,
Quo domini celebrare sui contenderet ortum,
Latitiæq; daret laxas effrenis habenas.*

Aurea

PRINCIPIS CAMBR.

*Aurea profluerent mihi nunc si uocibus ora
Centum grandisonis: & apes iam dulce labellis
Mel sua dona meis inferrent: deniq; lymphas
Ebiberem si fortè sacras Heliconis amœni,
Vix equidem possem plenis expromere uerbis
Gaudia quanta sui comitis perfuderit ortu
Deua palatini. De multis pauca referre
Sed lubet. Arx magnæ quæ muros colligit urbis
Edidit horrifonos misto cum fulmine bombos,
Et paribus uicibus resonabant gurgite naues.
Templa petunt cuncti, suaue & fumantibus aris,
Sancta sacerdotes fuderunt uerba Tonanti.
Purpurei patres tunc conueniére, senatus
Egregius, populoq; epulas, & uina ministrant.
Turba deinde frequens campo se immisit aprico.
Ducere uirginibus fuit unica cura choreas.
At iuuenes partim cursu, partimq; palestra
Fortiter exercent neruos. Pars maxima poscit
Præmia decerni pennatis iusta sagittis.
Annuit huic meritò prætor, totusq; senatus.
Est locus eximie bellus cognomine Roda
Vallis itus, fluuij transuerso limite ripas,
Vrbis & attingit muros: sed longior extans
Terminat hinc pontem Deuanum, terminat illinc
Nauigio celebrem portam cuneatus Aquesem,
Hic alacri cura metas erexerat altas*

d iij

Cessite

GENETHL. EADVERDI

Cesspite de uiuo iuuenum paulo ante manipulus
 Longa quater centum passus quas linea duxit.
 In medio stabat formatus imagine truncus
 Humana, uolucris signum spectabile telo.
 Sorte duas plebs est parteis diuisa per æquas.
 Vtraque spem refouet uincendi pectore certam.
 Prætor at urbanus numerum præscribit utrique,
 Candida quo parto uictoria cederet uni.
 Ordine disposito taxum lunauit in orbem
 Quisque suam: dubijs resonat uictoria pennis:
 Cesspitis & tumultum ferit hæc pars: nunc ferit illa
 Cuspide ferrata. Cælum clamoribus omne
 Insonat. Insistunt operi, taxosq; recuruant.
 Fecit amica pares numero uictoria partes.
 Vnio iam tantum supremæ meta coronæ
 Desit: in ardenti repetunt certamina mente.
 Et iam solus erat qui non contraxerat arcum
 Vnus, sed reliquis longè præstantior unus,
 Ille quidem tensæ calamum fortissimus ulmo
 Inseruit, neruumq; ipsam deduxit ad aurem
 Talia præfatus. Feriet sic nostra sagitta
 Hostes diue tuos Princeps Edoarde feroceis.
 Dixerat. Excussum penetrauit nubila telum,
 Atque cadens faciem depicti uulnere trunci
 Fortius impresso uiolauit. Risit ab alto
 Concutiens niueas alacris uictoria plumas.

Pars

PRINCIPIS. CAMBR

Pars dedit applausum uictrix, & cætera plebis
 Turba per immensum campum resonabat acutis
 Vocibus. Ex templo prætor uictoribus æquus
 Obtulit argento puro radiantia tela,
 Et sapiens coram sic fecit uerba senatu.
 Natalem lucem comitis primordia nostri
 Nos decuit patres pompa celebrare decora,
 Lætitiæq; nouæ cumulos superaddere magnos.
 Fecimus id tenuis potuit quod nostra facultas.
 Nec dubium quin si tribuisset iusta potestas
 Maxima, non animus nobis, non cura fuisset
 Absens. Perstemus quo cœpimus ordine pulchro
 Vota deo summo facientes, conferat annos
 Vt nostro multos Edoardo. cuius amore
 Iam conflagramus. Fortunatissima ciues
 Tempora nos spectant. Tantum præsentia diui
 Principis alma deest. Spes est mihi certa futurum
 Lucifer Eduerdus Deuana ut splendeat urbe,
 Et reparet uicina minantia castra ruinam.
 Aethelfleda potens Alfredi filia regis
 Restituit Deuæ solidas sua robora turre,
 Danica quas rabies bello perfrugerat acri.
 Nobilis ille comes Leofricus plurima nostris
 Contulit. Hugo Lupus decus admirabile gentis,
 Præsidiumq; fuit Deuanæ. Fama loquetur
 Inclyta perpetuò Ranulphi facta, beaui

Ille

GENETHL. EADVERDI

Ille quibus gentemq; suam, nostrosq; priores.
Profuit & nobis Eduerdi gratia Longi.
Talis erit certe Princeps Edoerdus, & urbem
Aspiciet latis oculis hanc, omnia fuisse
Elargiturus, quæ commoda senserit esse.
Hæc Prætor. Plausit seniorum candida turba.
Concio tum dimissa, patresq; recedere iussi.

Audijt insolitos strepitus Guiralia pompæ:
Terra quidem prima facie mediocriter ampla,
Ast inclusa iacens hinc Deua, hinc flumine Muro
Donec in angustum redigatur acumine conum,
Insula quæ refluas undas Hilcuria gustat.
Parua licet numero gentis regiuncula, Deuæ
Non tamen ingenti plausu cedebat amico.

Tr. iijt ad calidas properè uaga Fama Salinas
Multa uoluptatis referens spectacula ueræ.
Ergo animi rediêre noui in præcordia Vicis
Conuenêre uiri, pueri, innupte q; puellæ,
Ducebantq; leucis triuijs de more choreas.
Fistula dat modulos, strepitû dant tympana mollem,
Pes tremulus seruat numerosq; decentius omneis.
Pars rotat impigro sudantia corpora motu.
Inq; uagas agili saltu pars emicat auras.
Pars, manibus dant signa suis, nutuq; loquuntur.
Vnus erat reliquis forma præstantior. Ille
Cum pedibus, tum uoce ualens bene longa chora gus

Agmina

PRINCIPIS CAMBR.

Agmina ducebat, cecinitq; suauiter ista.
Prima Palatinæ Deuæ celeberrime Princeps
Gloria, natalem iuuat exornare uirenti
Fronde tuum, promptisq; animis agnoscere quantæ
Commoda contulerit: tum quantæ & conferat olim.
Viue diu formose puer: noua cura deorum.
Viue, tuisq; faue longum charissime Vicis:
Dixit, & arguto chorus adsonat ore canenti.

Explicuit dehinc Fama suas perniciter alas,
Altaq; fulminei petijt Iouis atria uictrix
Circuiens liquidi spatiosa uolumina cœli.
Tum quoque despexit terram sublimis, ocellos
Sidereos figens Bisduni in mœnia castri,
Qui locus excelsa confurgit uertice rupis,
Vnde licet, uelut è specula, quoscunq; iacenteis
Circum monticulos, uallesq; uidere feraceis.
Huc se præcipitem celeri dedit illa uolatu,
Atque tenens arcis fastigia summa superbæ
Concussit pennas alacri feruore strepenteis,
Oraq; deinde sono tali facunda resoluit.
Assyrio rediens uictor Ranulphus ab orbe
Hoc posuit castrum terrorem gentibus olim
Vicinis, patriæq; suæ memorabile uallum.
Nunc licet indignas patiatur fracta ruinas,
Tempus erit quando rursus caput exeret altum,
Vatibus antiquis sit fas mihi credere uati,

e

Forsan

GENETHL. EADVERDI

*Forſan & Eduerdus pretium feret omne laboris.
Finierat. uentum paſſis concepit ab alis,
Et celſi petijt radiantia climata cœli.*

CONCLVSIO OPERIS.

*Haſtenus exortum celebravit noſtra Thalia
Principis Eduerdi deducto carmine fauſtum.
Nunc Henrice decus cunctorum nobile regum
Accipe parua tui uatis munuſcula uultu,
Triftia multorum quo planè corda ſerenas.
Serius in lucem prodit meus iſte libellus.
Deprecor hanc culpam: tamen accuratius exit,
Multa uetuftatis uenerandæ nomina monſtrans,
Cognita quæ paucis tenebris latuere profundis.
Vive pater patriæ rex inuictiſſime. Vuat
Aſcaniusq; tuus Phœnicis filius albæ.*

ETYMON NOMINIS D. EADVERDI PRINCIPIS.

*Quisquis Eäduerdum Romano expreſſerit ore,
Cuſtodem fidei dixerit eſſe ſacræ.
Hoc ego crediderim puero feliciter orto
A ſuperis nomen cœlitus eſſe datum.
Eſt pater antiquæ fidei deſenſor amicus:
Degener & nullo tempore natus erit.*

FINIS.

Syllabus, et interpretatio

ANTIQUARVM DICTIONVM

*quæ paſſim per li bellum
lectori occurrunt.*

Abreſraum, Britānicè Aberſrau à Frao fluuio in cuius
oſtjis olim fuit palatiū, & quidē celebre, Principis Ve
netorū. Et ne quis ignoret vim nominis. Aber lingua Bri
tānica ſignificat ipſa oſtia, & caſum fluminis in mare: ut A
berauon, id ē, oſtia Auonæ: Aberdeuy, oſtia Deuij. Eſt eti
am & Aber locus, ubi coeūt fluuij, vt Aber Hondeney, vbi
Hōdenus ſe in Iſcā exonerat. Abergeuenney, vbi Geuen
na defluit in Iſcā. Apud Durotriges gētem Britāniæ occi
duā ē portus fama notiſſimus, atiq; tpe Abreſau dictus, An
glicè Fromemuthe, vbi cōfluētia Frai, & Terēti fluminum.
Hac ætate Pola nomen loco eſt, à vaſta aquarum planitie.

Abretaū, Britānicè Abertau, id eſt, oſtia Tai fluminis,
Anglicè Suineſey, à porcis marinis: nunc Suanſey, ſed
corruptè.

Alaunus, fluuius ad boream iſthmi Coriniani.

Alaunia oppidū, Britānicè Hellas, alias Heilſtoun, à
flu. eiufdē nominis vicino, vt ego conſicio, ſic dictū. Adia
cet portus uulgo Heilſorde nuncupatus.

Angulia Britannicè Tegengle, id eſt bellus angulus. Sa
xonice Flinteshire.

Atrebates, Anglicè Bareokſhire menne: quorum me
minit Antoninus. Hos Ptolemæus Attrebatios appellat.

Aruona olim Britannicè dicta Cairſegent à Segonto
flumine: Latine uero Segontium, vt ex Antonino liquet.
Significat autem ad verbum Aruon ſuper Monam: adiacet
enim Monē inſulæ. Idiotiſmus eſt Britannicę linguę vt ſyl
laba præcedens, M. primā ſequentis in V mutet, ut Llanui
engle pro fano Michaëlis, Llanuairc, id eſt, Fanum Marię.

c ij Quanquam

SYLLABVS

Quamquam in Armore fallit: quę dictio sonat super mare.
vnde & Armorica regio, quę nunc Britannia continentis,
à Britannia indubiè sic dicta insula, comigrante eò cum
Maximo tyranno Britannorum multitudine. Hic meritò
in ius uocandus esset Polydorus aliter, sed parum rectè sen-
tens, Nolo tamen venerando seni otium amplectenti ne
gotium exhibere.

Auondunū. Anglicè Hamtoncourte.

B.

Balduinum. Britannicè Treualduine, id est, oppidum
Balduini. Nunc autem Gallicè Montegomerik appellatur,
id est mons Gomericus à Rogero Gomerico comite Alen-
conio, & duce medij ordinis Normannorum in bello, quo
vicit Anglos Gulielmus postea rex. Hic Gomericus libera-
litate Gulielmi regis factus est comes Salapiæ, & Aruntine
vallis. Robertus vero Gomerici filius, cui nomē à Belesmo
vir bello strenuissimus Sudosaxones eiusdem Gulielmi do-
no in ditionem suscepit.

Banchorus. vulgò Bāgor, nota pōtificū apud Segōtios
sedes. Nomē aut loco inditū à Ban, & Choro. Bā Britannicè
significat locū editū, conspicuū, designatū, & fama celebrē.
Chorus notioris significationis vocabulū est, quā ut
interprete indigeat. At non hic locus est, cuius mentionem
fecit Beda Girouicenis secundo capite secundi libri Anglo-
saxonice historie, vbi monachorum duo millia & centum
fuisse commemorat. Erat autem, ne curiosi dubitent, in ripa
Deuæ fluminis. Nunc tota concidit, & locus aratrum pati-
tur. At non vna concidit & loci fama. Sunt qui scribant Pe-
lagium, in quem scripsit D. Augustinus, hic aliquandiu stu-
disse. De quo Prosper Aquitanicus.

Aut hunc fruge sua æquorei pauere Britanni.

Crediderim & huius loci incolam fuisse Gildam Britannicæ
scriptorem historie. Satis constat ex secundo capite secundi
libri Bedę

DICT. ANTIQVAR.

libri Bedę de Anglosaxonum historia Dionorum virum
cum eruditissimum, tum sanctissimum huic collegio præfu-
isse: atque adeo, ut ego colligo, synodo ab Augustino An-
glorum Apostolo congregatæ interfuisse.

Bardus. Britānicè Barthe. Sunt qui bardum stupidum
interpretentur. At Gallis, teste Nonio, is bardus fuit qui vi-
rorum illustrium facta canebat. Quo nomine & vates suos
Cambri vel hodie lingua appellāt Britānica. Lucanus lib. 1.
Vos quoque qui fortes animas belloq; peremptas
Laudibus in longum vates demittitis æuum
Plurima securi fudistis carmina bardi.

Bardorum meminit & Srabo geographus lib. 4.

Bellini castrum, nunc turris Londinensis. Est etiam si-
nulus vicinus Bellini nomine dictus, nauibus commodus
Hic, quoniam in castrī mentionē incidimus, operæ pretium
est studiosum antiquitatis admonere, fuisse alterū Londini
castrum ad occidentem in ripa Tamesina, de quo Stephani-
des scriptor elegans in libello, quem adidit de sinu, & ritibus
vrbis Londinensis, mentionem facit. Ruinā patiebatur ma-
gnam tempore Gulielmi primi regis Angliæ: quo regnan-
te ignis latè per vrbis regiones grassata est, & partem Pauli-
næ basilicæ orientalem inuasit, cœdauit, & à fundamentis cō-
cussit. Nec multo post beneficio regis, chorus Paulinus po-
testatem impetrauit ut vim maximam saxorum à castrī rui-
nis in suos transferret usus. Longo post tēporis interuallo,
Bradouardinus Cantiorum archiepiscopus secta Domini-
canus collegium suis in ipsa castrī area magnificè ædificans,
quod reliquum erat murorum, sustulit. Sic castrī memoria
omnis, nisi q; urbis regio, aut insula, quæ Fluentanæ portæ
adiacet Castellana vocetur, perijt. Sed quò me rapuit oratio

Boguelthum. Britannicè Bogwelth. De hoc loco Nen-
nius rerū Britannicarum scriptor, paucula quædam refert.

Brangonia. Britannicè Cairurangon, Anglice Vvire-
cestr

Stephanides sine Filio Stephani
desin et vrbis Londini.

SYLLABVS

Bravoniu
Viroconiu
Iosephus
Anglus poeta
cestre. Quidā hanc esse putant urbē, quā Antoninus Bravoniu uocat: quidā autē Viroconiu, quibus ego quodammodo subscribo. Non desunt qui Brugam Bravoniu: & wreken cestre urbē omnino dirutā tertio a Salapia in ripa Sabrinæ lapide Viroconiu appellēt. Vigornia non est nomē admodū nouū. Iosephus Angelus poeta elegantissimus huius urbis meminit in prætatione operis de bello Troiano, quod trāstulit *παπαφραστικῶς*, ex Darete Phrygio, & Balduino Cātorū archiepiscopo, qui Tyri obiit dedicauit. Hic liber in Germania nuper, sed deprauatissimē impressus est, addito Cornelij Nepotis Romani titulo. Floruit tempore Richardi regis Angliæ: cui ob admirabilem in bellis gerendis fortitudinem Cor leonis nomen inditum.

Hondeny
Brecheniacū oppidū fama celeberrimū, quod à Brechano quodā regulo, ut referūt annales Cambricorū scriptorū appellationem cepit. Antiquitus lingua Britannica dicebatur Aberhondeny ab Hondeno amne præterlabente & ibidem se cum Isca flumine commiscente.

Britannia
hij fau
Holmæ Ro
manorum
Britānia prima, ut ego cōiecturā facio, ea fuit, quæ nūc Anglia. Britannia uero secunda quæ modo Scotia. De hac diuisione scribit Sextus Rufus: scribit & Vibius Sequester. Hinc est quod Britannias numero multitudinis apud Latinos autores legimus.

Bruga, alias Burgus, & Berga. Anglice Brugenorth. At unde Northe a recētoribus sit additū nō satis cōstat. Cōstat autē nēorosum saltū, cui nomē Morphe urbi adiacere. Huius urbis, inter alios autores multos, is meminit, qui paralipomena opus tersum, & spectabile annalibus Asserij Meneuēsis scribē, & præceptoris Alfredi regis Visifaxonū aduebat. Hic est ille Asserius, quo adiuuante, rex nunquam satis laudatus Alfredus Isiacas scholas, quas nunc à uado Isidis pro Ouseforde, Anglice, sed corrupte, Oxforde appellant, instituit. Et ne quis de nomine dubitet antiquitas etiam nunc manet

DICT. ANTIQVAR.

Ousefencey
manet in Ousefencey, id est, Isidis insula suburbio celebri. Nō enim Tamesis urbem præterlabitur, sed Isis. Tama uero & Isis longe inferius ad pontem coeunt Durianum, unoq; deinde alueo Caleuam Atrebatum, id est walengaforde petūt.

Bosuenna celeberrimum hac memoria totius Coriniæ emporium. Recētorī nomīne nunc Bodmine appellatur. Locus quidem illustris est, cum monumento Petroci Britannī uiri sanctitatis opinione olim clarissimi: tum maxime donationibus Aethelstani Anglosaxonū monarchæ, qui uel uniuersam Coriniorum prouintiam in suam uictor felicissimus redegit potestatem. Adelftow. id est, Aedelstani locus oppidum piscatoribus cognitissimum, quod uulgo Padelstow uocatur, argumento & quidē manifesto est uictoriæ.

C.

Caledonia sylua Romanis scriptoribus cognitissima. Vnde & Britanni, & Scotti eiusdem incolæ Caledoniæ dicti Martialis poeta lib. 6. epigramaton, sic scribit ad Q. Ouidiū. Quintę Caledonios Ouidi uisire Britannos.

Lucanus libro sexto.

Aut vaga cum Thetis Rutupinaque littora feruent

Vnda Caledonios fallit turbata Britannos.

Statius libro quinto sylvarum.

Quanta Caledonios attollet gloria campos.

Silius libro tertio belli Punici de Vespasiano loquens.

Inque Caledonios primus trahet agmina lucos.

Autoritate veterū scriptorū cōstat, duas olim in Britannia magni nominis fuisse syluas: quarū quę prima Caledonia à frigidis, ut ego colligo, mōtibus dicta est: altera uerò à Saxonibus Andredeswalde, de qua Hēricus Huntēdunēsis scribit in sua historia. Porrigebatur autē ab ea parte Cantij, quæ nūc à syluis Vualdia appellatur, usque ad Dāmonios, teste autore cum veteri, tum docto quidē illo, qui suorū temporū res gestas historiæ Asserij Meneuēsis annexuit.

Cambria

SYLLABVS

Cambria montana regio est, quo Britannorū reliquiae Saxonum fugientes tyrannidem cōmigrare. Hanc barbara gens patrio uocabulo wallon appellabat. Germani uero peregrinos omnes & Gallos maximē wallos nominabāt. Vnde ortum ut Cambria wallia, & Cambri gens Britannica Galli, siue walli dicerētur. Syluester Giraldus Meneuensis, cuius fit mentio in decretis, Rom. Pontificum, homo, ut illa ferebant tempora, uixit enim annis abhinc pene quadringentis, nitidē, ter sē, & eleganter eruditus, non dissimilia de wallis, & primus quidem, quod ego sciam, nostrorum omnium in libello cui titulus Topographia Cambriae scripsit: Tantum abest ut Polydorus, alijs multis nominibus orbi cōmendatus, hanc primum luci restituerit.

Catguilia. Britannicē Catguili: at nunc corruptē Kidwelly. Nomē loco inditum a catto, & cubili. Mauritius Londinensis uir magnae potentiae tempore Henrici secundi Anglorum regis, oppidum muro cinxit, arcemq; posuit.

Cateuchlani, de quibus Ptolemēus, Chilternicos montes, & partē prouintiae maximā, cui nūc Heortfordia nomē inhabitabant. Ciuitas uero illorū primaria erat, teste Ptolemēo, Verolamiū, ex cuius ruinis accreuit Fanū Albani.

Ceretica regio: nunc Cairdiganshire, cuius est frequens in libris Syluestri Giraldi mentio.

Colunus fluuius. Britannicē Colunne, uulgō Clunne, unde & castro nomen inditum, quod & subinde Colunwi Cambrorum lingua appellatur. Incrementa cepit ab Alanis uiris in ea regione longē potentissimis.

Conouius fluuius: Conewy. Hinc Conouium urbs in Itinerario Antonini. Eaduerdus Longus rex Anglorum, debellatis Venetis, hanc urbem muro quadrati lapidis pulcher rimo cinxit, arcemq; restaurauit.

Coryletum. Britannicē Trekelthle. Anglicē Hay. Hic eruuntur Romanorum numismata, quae urbis antiquitatē facile

SYLLABVS

facile indicant.

Corinia a Corino duce, ut tradunt Britannicae scriptores historię, dicta est. Sunt qui hanc regionem Cornubiam appellant, ut Afferius, & alij. Sunt & qui Cornugalliam appellant, ut Gulielmus a Maildulphi curia historiographus imprimis illustris, & alij, quibus Polydorus subscribit. Tilbirius Anglus in historia sua hanc regionē Cornubiam, quasi sit cornu Britanniae, vocat. Ego uero si liberē mihi liceret dicere id, quod sentio, pronūtiarē potius Cornewalle personare Coriniorum Galliam: siue Corinienses wallos. De Vallis paulo superius diximus.

Claudia. Britannicē Cairglo. Anglicē Glocestre. Hae urbs ut apparet ex historia Nennij Britannii non desumpsit sibi nomen a Claudio imperatore Roman. sed ab aliquo recentiore Claudio. Ptolemēus Claudię nō meminit. Corinij ciuitatis rectē meminit: quam & caput Dobunorum fuisse depredicat. Hinc coniectura, & quidem vehemens est, non effloruisse Claudiam primis Romanorum in Britanniam uenientium, sed postremis annis. Antoninus Glanouente meminit. At non possum adfirmare hanc eam olim fuisse, quē modo Claudia.

Cragetum. Britannicē Craigeth: a crago, id est, saxosa, rupe in qua sita est.

D.

Demetę, gens australem Cambriae partem incolēs. Vnde Demetia, & Demeticus. Ptolemēus Demetarū meminit.

Deua fluuius uulgo Dewe, & De: a quo Deua ciuitas, quē Britannicē Cairlleō ar dour Dew vocatur. Anglicē uero Legacestre: nunc detruncato uocabulo Cestres.

Deuania regio a Deua flu. quae modo Cestreshire.

Deuanum littus ubi Deua aestum patitur.

Dobuni olim eam possidebant regionem, quam nunc Claudianā vocant, id est, Glocestreshire. Eorū uero prima ciuitas

Syluester
Giraldus

Topographia
m. 418

Infra. fa.
330

Colunus fl.

Conouius fl.

Cornubia
malo britan
Cornu galli

f. wallia

Glocestre

Infra. fa.
140

SYLLABVS

Corinny
4.
 ciuitas fuit Corinium à Corino fluuiò vicino sic appellata, Britannicè dicta est Cair Keri, vel rectius Cori. Saxonice autem Churncestre; deinde & Cirencester, at nunc, ablata media vocabuli parte, Cicestre. Hic ingens vis numismatū imaginibus Cæsarum, lege Britannis imposita, signatorum reperiuntur. Paucis abhinc annis ibidem eruta inter mœniorum rudera tabulæ. Ro. literis inscriptæ.

Doris, quæ & Durus. Hunc portum nomine Dubris appellat Antoninus; vulgo Douer appellatur.

Durouernum Ptolemæo, & Antonino ciuitas cognita. Beda hanc vocat Doroberniam. A Saxonibus Cantewarbyri, id est, Cantiorum curia dicta est.

Dunach
infirmitas
 Duneuetum. Britannicè Duneueth, vrbs prima totius Coriniæ in editissimo monte sita. Recentiores hanc appellarunt Lanstufhandune, id est, fanum Stephani in monte. Ab hac ciuitate oriundi Duneueti, quorum familia etiam nunc apud Icenos, siue Volcas boreales clarissima est. Hinc Thomas eques plane incomparabilis, & alter Ajax, qui naumachia ingenti omnium Anglorum dolore periit. Hinc prodijt & Henricus eques nobilissimus, idemq; literatorū fautor maximus. Nomen autem familiæ antiquum à vulgo detrūcatur, pro Duneuetis enim Neuetos appellant.

Syluest. G. yral.
duy.
 Dugladiā. Britānicè Aberduegleuy, i. ostia duorū gladio rū. Est enim ibi cōfluētia duorū amnīū, quibus Gladius nomen inditū. Syluester Giraldus in opere cui titulus Odepori cō Cābrię hāc urbē recēti vocabulo Hauerforde appellat, corrupte, nisi ego male iudico, p Aberforth, qd sonat ostia vadi. nostra etas locū nomine Hereforde occidētis designat

F.

Fanū Andreæ in ripa Themidis. Britānicè Llanandre vulgò Presteine.

Fanum Mauditi. Britannicè Sainte Maws.

Fanum Paterni. Britannicè Llanbaterneaur, id est fanum

DICT. ANTIQVAR.

fanum Paterni magni.

Falensis portus; vulgò Falemuthen hauen.

Ferulega vulgò à Saxonibus Ferlege dicta. Nunc autem Britannicè Heneforth, id est, vetus vadum. Anglice Hereforde. Caradocia, quæ Anglice Kencestre vocatur, in magno fuit pretio, ante conditam Ferulegam. Distat autem à Ferulega plus minus tribus passuum millibus.

Forum Iouis. Britannicè Merkiu, oppidum in littore situm, qua itur in insulam Michaeliniam.

G.

Geuenna. Britānicè Abergeuenny. sic dicta à fluuiò eiusdem appellationis, qui eo loco in Iscam defluit

Guainia Britānicè Guaine. Diuiditur in superiorē & inferiorē. Nūc aut Anglice vocatur Chirke, & Chirkelande.

Guiralia, vulgò Vvirehale.

H.

Hugo Lupus comes Deuanus, siue Castrensis, beneficio Gulielmi Nortomanni, qui Anglos debellauit. Cuius filius, ac hæres Richardus naufragio periit vna cum Gulielmo Henrici primi regis Angliæ filio.

I.

Iccius portus; nunc Calice. Crediderim Gessoriacum Bononiam hac dici ætate.

Icenī, quantum ego ex Antonino colligere possum, eam incolebant regionem, quam nunc Volcæ aquilonares, qui Anglice Northefolknen vocantur. Barbaris Britanniam vi occupantibus Icenorum nomen extinctum est, & Ostro Anglorum fama ibidē in immensum excreuit, quibus & Reguli à Meroualdo præfuerunt. At vbi regij nominis dignitas apud hanc emarcuisset gentem, victores Dacici generis Comites eidem designati sunt. Postremo regnante Gulielmo primo Nortomano Bigotius ex Britānia

f ij continentis

DICT. ANTIQVAR.

continentis Volcas in ditionem accepit suam. Venta vrbs olim Icenorū prima, quę nūc Saxonico vocabulo Northwiche dicitur. Retinet vel hodie pristinum decus. Est & in fluuio præterlabente nominis antiqui, quanuis leue quidem illud, vestigium. Prædicat hæc ducem suum Thomam Howardum Scottomastigē. Prædicabit & Henricum Regnorum comitem eius filium iuuenē elegantis literaturæ planē studiosissimum.

Isca, Britannicē Cairrleon ar wiske. Dicta est etiam à Latinis Iscelegia. Isca fluuius rapidissimus, cuius in Nigro mōte est ortus, urbem alluit. Est & Isca, teste Ptolemæo, ciuitas Dumnoniorum. Britannicē dicitur Cairuske, Anglicē, sed corruptē, Excestre.

L.

Laceius comes Lindisianus, siue Lindocollinus beneficio Eaduerdi Longi regis Anglię. Lindis fluuius, a quo vrbs celeberrima per quam defluit, nomen antiquitus accepit, & adhuc retinet. Ab eodem etiam flumine prouintia Anglicē Lincolneshire dicta, appellationem habet.

Ledcuria, Anglicē Ledbyri prope Treescop.

Leofricus Comes Merciorum vir cum ditissimus, tum piissimus, & D. Eaduerdo eius nominis ante aduentū Northmannorum in Angliam tertio longē charissimus.

Leonis castrum. Anglicē, vt ego arbitror, Holte.

Luda, vulgo Ludelaue, & Ludlo. Magna equidem cepit hæc vrbs incrementa a Piperellis, & Mortimarijs.

Lupinum. Anglicē, Vvolphehaule.

M.

Maifeuetæ olim incolebant orientalem Cambrię limitem ad sinistrā qua Vaga defluit ripam: A quibus ea vrbs Britannicē Maifeueth dicta est, quę nunc Radenor. Nomē vero gentis a pratis læta fertilitate luxuriantibus crediderim exortum esse. A tempore Offæ regis Merciorum longē potentissimi

SYLLABVS

tētissimi, cui lis, & simultas erat, vt apparet ex epistolis Flacci Albini Eboracensis, cum Carolo magno, cepit luculenta incrementa Hereforda, vrbs clarissima Ethelberti regis orientalium Anglorū, ac martyris monumento, & gentis prima sedes meritō habita est. Ego aliquando legi apud Marianum Scottum, & Rogerū Houedenum historiographos, atque adeo alios rerum saxonicarum scriptores Maifeuetas aliter Masegetas & Mageferas, sed nomine indignē mea quidem sententia luxato, vocatos.

Maridunum, Britannicē Cairmardine. Hic natus fuit Ambrosius, vnde Maridunensis dictus, vir in mathesi, vel ad miraculum vsque eruditus. Vulgus Britannorū ex Maridine mutata. A. litera in E. & D. in L. fecere Merline, & donum prophetię temerē ei imposuerunt. Arbitror huius arte coronarium illud opus ingentium saxorum, trophæum fanē spectabile in campo Seueriano, nō procul ab Ambrosia oppido, fama celebri, erectum fuisse. Nam quod quidā scribit eò transuectas fuisse moles illas ex Hibernia vanitas est, & quidem merissima. Legi ego aliquando, si rectē memini, in Topographia Hiberniæ, libello Syluestri Giraldi, simile trophæum in Chillarao Hiberniæ monte, tēpore Henrici secundī regis Anglorum extitisse.

Mailoria regio in finibus Cambrię Deuæ flu. vicina. Et hæc quidem diuiditur in Cambrianam, quę nunc Bromefelde, & Saxoniam.

Mediolanum. Anglicē Lanecastre, à Lano flumine prætercurrente. Ab hoc quoque flumine Lanefdale, id est, Lani vallis nomen obtinuit. Hanc urbem attribuit Ptolemæus Ordouicibus. Sunt qui coniecturā faciant Manchester eam esse urbem, quā Ptolemæus Mediolanum vocat. Collimāt rectius qui ex Antonino colligunt Mancinium eam esse urbem, quam nostra ætas vocat Manchester, claram videlicet Hirci & Iridis confluentia.

Mancinium
Manchester.

Mellenius

SYLLABVS

Mellenius mons

Mellenius mons, vulgò Melennith; celebris est cum agris pascuis, tum foetura bellatorum equorum.

Menenia

Menenia, Britannicè Hene menew, id est vetus rubus; nunc appellatur Fanum Dauidis.

Meruina

Meruina regio ad boreale littus Cābrię sita, partimq; tendens versus austrum. Nomen verò accepit à Meruino trium filiorum Rotherici Magni Cambrię monarchę primogenito. Veneri cessere in partem Meruino. Poisia in ditionem Anaranti eius fratris deuenit. Cadelius tertio genitus Demetas regebat.

Rotherius magnus

Anglesey

Mona, Britānicè Terre Mone. Hęc ab Anglis ui occupata, Anglesey dici cepit, id est, Anglorū insula. Polydorus Vergilius uir cū magna lectioe, tū iudicio in rebus multis planè singulari, aliter sentit, contenditq; miris modis ex Meuania Monam facere. Si nomen, quod uel adhuc retinet Si urbs, quę e regione sita est, unde & nomen Aruonę pro

Polydorus

Aruona quę

Si Aruona

Penmona

Armonę habet: Si traiectus breuissimus quidem ille, cuius & Romani scriptores meminerunt: Si Penmona promontorium, quę dictio caput Monę significat: Si arborum ingentes trunci, ac radices sabulo obteetę, quę latè per Monę littora eruiuntur: Si abietes mirę longitudinis in uliginosis campis passim sub terra inuentę non satis probant eam olim Monam fuisse, quę nunc Anglesey uocatur, nihil amplius in pręsentia dicam, nisi quod decimo quarto apud Tacitum libro hac legerim. Exciliq; luci seuis superstitionibus sacri. Ego uerò & meritò assurgo Polydoro. Pręstitit in historia, quę potuit optima. Si meliora potuisset, facile quidem uoluisset. Quo nomine & posteritas multum ei debebit. Sed ut conuiueam in meridie, & indulgeam manifestis erroribus, qui frequentiusculę erudito occurrunt lectori, siue ille per ignorantiam, siue, ut candidus interpretor, per incuriam peccauerit, mihi nec commodum, nec æquum uidetur. Quando amor erga patriam meus, & ueritas

Tacitus

EDICT. ANTIQVAR.

ritas ne faciam prohibent, & quidem seuerè. Mihi profecto si esset cum eo familiaritas ulla, ingerere me nec possum sed neque uolo, liberè illum, at oportune, interim nec minus candidè, & modestè admonerem ut sexcentas eiusmodi maculas in historia, quam ædidi, elueret. Nec dubito quin ille, quo est candore, qua prudentia, quo iudicio, lubens faceret.

Monouaga, Britannicè Mongow y, Anglicè Mone-muthe. Hanc sic circumloquor, iuncta Vagæ Mona, à confluentia.

Morini, gens Gallica quorum vrbs Teruana. Est & Caletum vrbs Morinorū. Gratius poeta, de quo Ouidius mentionem facit, hac scribit in libro de uenatione.

Quid freta si Morinum dubio refluentia ponto Veneris, atque ipsos libeat penetrare Britannos.

Murus fluius & æstuarium, vulgò Mersey. Hic diuidit Laniam à Deuania. Oritur autem in ipsius Eboracensis prouintię limitibus.

N.

Neouēta, Britānicè Castelleguente, Saxonice Strigule: Vnde & Cōites Strigulienfes à Comite de Ogy Gallo originem ducentes: quorū Richardus uir cū stemmate Clara norū illustrissimus, tū bello vndecunq; clarissimus, Hiberniā primus Nortomānorū omnium, qui in Angliam cōmigrauerunt, petijt, victorq; rediens, accepta prius in uxorem Eua Deronitię Lagenię reguli filia, ingentē aperuit Hērico secūdo Anglorū regi insule potiundę fenestrā. Recētiore hanc urbem appellauerunt Chepestow, id est, forensem locū. Ego aut Nouā appello Ventā ad differentiā veteris, quę plus minus quatuor passuum millibus distabat, qua recta ad urbē Legionū itur. Hęc erat, ut cōiectura ducor, Venta Silurū, de quibus suo loco dicemus. Nūc tota cōcidit, & seges est ubi Troia fuit. Vestigia fossę & ualli adhuc manifesta.

Extant

Polydorus
Lapin

Morini
tratum
poeta

Strigule
Hibernia
domin

DICT. ANTIQVARI.

Extant etiā & inter moeniorum rudera aliquot turriculæ, sed semirutæ. Ptolemæus Bullæū ciuitatem Silurum prædicat. An ea sit Strigulia nescio. Coniectura est urbem captam, direptam, incensam denique fuisse: quo tempore Heraldus Cantiorum Comes, vir bello strenuissimus, iubente Eaduerdo rege Saxonici stemmatis tertio, Silurū latè terras deuastabat, trophæaq; Latinis inscripta literis passim per Cambriam erigebat, quorū & Syluester Giraldus in Cambrie descriptione meminit.

Syluester Giraldus
Neueria fl.
Neueria, Britannicè Aberneuer: sic autem dicta, quod in ostijs Neueræ fluminis sita sit. Nortomani victores oppidum Nouum portum appellauerunt, quorum dux, si bene memini, Martinus quidam Turonensis fuit.

Neche fl.
Nidus, Britannicè Nethe, à fluuio eiusdem nominis sic dictus. Grannouillanus ex progenie Nortomannica beneficio Haymonis Comitis Claudiani, qui Iustinum Morganiæ regulū debellauit, sedem sibi, suisque posuit. Erat enim è numero duodecim nobiliū, quos Haymo Pares vocabat, & subprefectos genti à se deuictæ magnanimus cōstituebat.

Nouum castellum, Britannicè Castelle newith, Anglicè Newburge, & Newporte.

O.

Onke fl.
Oncus fluuius, vulgo Onke dictus, per radices saltus Colunēsis magno labitur murmure, & paulo superius, quā est situs Colunensis castrī, in Colunū fluuiū se exonerat.

Ostuthus fl.
Ostuthus flu. à quo nomē sumpsit vrbs in ostijs eiusdē posita. Britannicè appellatur Aberostuth. Hic Ridial, vnus de tribus fluuijs, qui è Limonio monte famosissimo descendunt, in Ostutū se exonerat, unaque Oceanum suum petit.

Oswaldia, Britānicè Croix Osualde, id est crux Osualdi. Nomen autē urbi inditū ab Osualdo uiro christiano, & Northumbrorum rege à Penda paganissimo Merciorum tyranno non procul ab eo loco cruenta pugna interfecto: cuius

SYLLABVS

cuius & Beda Girouicensis capite octauo libri tertij historiæ Anglosaxonum mentionem facit. Potenua Alanorum quibus sauebant primi Nortomanni generis in Anglia reges, magna huic incrementa dedit. Aruntina vallis iam possidet Alanos, sed prima fortunæ munera debent Osualdig, quam vel adhuc sub ditione tenent.

P.

Penlinū. Britānicè Penllinne, Latinè Caput lacus. Vnde vicina latè regio Penlinia, nota Meruinia centuria, appellatur.

Pennouernum, Britannicè Penguerne, Latinè, interprete Syluestro Giraldo Meneuensi, Caput Alneti. A quo nomine non abludit Salapia recentioris memoriæ vocabulum. Angli hanc urbem Shrobbesbyri, dictione nec inepta nec multum à priori dissidenti vocant.

Penmona, Britannicè Penmone, Latinè caput, vel promontorium Monæ. Hæc pars tenui aestuario diuiditur ab insula, quam docti Sirioliam à Sirio heremita vocāt, licet à vulgo Anglorum Presteholme, id est, presbyterorum insula, eadem nominetur.

Pons Vainus, Britannicè Ponte vaine, Latinè Pons faxeus, Anglicè, sed corruptè, Cowbridg. Non enim significat Ponteuaine Pontem vaccinum, sed saxum, Maine saxum vel lapis est. Mutatur autem M. in V. idiotismo linguæ Britannicæ.

R.

Ranulphus Comes Deuanus, siue Castrensis, Palatini titulo, tum etiam ditione Lindocollina, & Huntendunensi insignis. Hic acerrimo contra Saracenos bello se præclarissime gessit. Castra insuper munitissima in sua Deuania vel ab ipsis erexit fundamentis.

Regiodunum, Anglicè Cuningsdune, vulgò etiam

g

Kinge-

Regiodunum m.
Regia m. 156

SYLLABVS

Kingestoune.

Regni olim habitabant vbi nunc Sudorhei, partimq Sudosaxones. Regnorum meminit Ptolemæus.

Robertus de Belesmo filius Rogeri Gomerici Comes Aruntinæ vallis, quæ vulgò Arundale, Salapiæ, & Sudosaxonum merito ab Henrico eius appellationis primo rege Angliæ multatus, quod armis malam causam, læsa domini sui maiestate, defendisset.

Rosseria. Britannicè Heneroffer, id est, uetus Rosseria ubi olim palatium Principis Venetorum.

Rossia. Anglicè Denbighlande menne. Rossia verò ipsa prouintia.

Rutheni. menne of Ruthine lande, vbi & Ruthenum emporium. Declinante Cambrorum imperio, & omni Venetorum dignitate sublata, Rutheni peruenere in potestatem Graiorum, qui nostro seculo beneficio Eaduerdi Plantagenistæ regis Angliæ Comites Cantij designati sunt. Prima autem Graiorum gloria enituit in Codenoro castello Duroventanæ prouintia. Est enim Durouenta, siue Duroventio vrbs celebris à fluuio eiusdem nominis præterlabente sic dicta. Angli vulgò hanc vocant Darby, fluuium verò Darwente mutata tantum vna Britanici nominis litera. Hinc etiam oriundus Henricus Graius Durotrigum Limitaneus, vir cum fortunis amplis splendidissimus, tum præterea bonarum literarum amator longè candidissimus..

Rutupinum littus maximè illa ora maris, quæ adiacet Rutupino portui, ubi nunc Sabulouicum vulgò Sandwike. Aliàs apud Romanos scriptores significat totum littus Cantianum, desumpta à loci excellentia appellatione. Lucanus libro sexto.

Rutupin aque littora feruent.

Iuuenalis satyra quinta.

Rutupinoue edita fundo

Ostrea

DICT. ANTIQV A R.

Ostrea callebat primo deprendere morsu.

Rutupiarum meminit Ptolemæus, & recentior eo Antoninus. Vrbs hæc antiquitus sita in Thanato insula: sed nunc, quia Durus fluuius alueum mutauit, insula excluditur. Sita fuit loco utcunque edito & confecta penè tota ex coctis lateribus maiusculis quidè illis. Extat adhuc ingentes moeniorum ruine, & Romanorum numismata, passim ab aratris eruuntur. Constat autoritate Gorcelini Bertiniani, Rutupinum fuisse regiam. D. Aethelberti regis Cantij, quo tempore applicuit sanctus Augustinus Anglosaxonum apostolus. Distat autem à Sabulouico plus minus mille passibus. Ruina vrbis Rutupinæ initium, atque adeo incrementa dedit Sabulouico. Hæc vrbs ab Anglis, teste Beda cap. i. libri primi historie sue dicta est Reptacester, nunc aut Richeborow.

Salinæ. Anglicè. The wiches, videlicet Nantouicum Nortouicum, & Dirtouicum, in quibus locis sal purissimus conficitur.

Sacrum promontorium. Anglicè Haligheued. Britannicè Cairkiby, à Chibio viro sanctitatis nomine claro loci incolæ. Hoc promontorium à Mona tenuissimo separatum est æstuario, vnde & breuissimus & commodissimus Venetis in Hiberniam traiectus.

Segontinum littus, quod nunc Aruonicum

Silicis castrum. vulgò Flinte castelle.

Silures, vt ego ex Antonini itinerario colligo, eam regionem inhabitabant, quæ nunc Vvencelande appellatur. Sunt qui putent Silures ad aquilonem habitasse. Ego verò nihil in hac parte pronütio. Illud interim dicam non minus liberè quæ verè, nunquàm scripsisse aliquem, cuius mihi crassior vis est ignoratia in eruenda Britanicarum rerum antiquitate, quæ Hectoris Boethij Scotti, tam sunt quæ in hac parte scribit fere omnia. Quid enim est à Romanis in Britania penè factum, quod ille temerè ad Scottos non trãsserat. Et erat tamè

g ij

ille

Thanator
insula

Rutupinu
gia. D. Aethelberti

Ex nunc Rutupinu
pms erant Sabulouicum

Reptacester
Richeborow

Wiches

Haligheued

Flinte castelle

Hectoris Boethij Scotti

S Y L L A B V S

ille mediocriter cruditus, sed fide longè alia, tantum animi
adfectus erga patriam valent, quam ego in historiarum scri-
ptore facile admitterem. Sed ad Silures redeo, quorum vul-
tus coloratos fuisse, ferunt. Id enim cōmune & alijs Britan-
niæ gentibus. Martialis in Xenijs.

Barbara depictis veni bascauda Britannis

Ptolemeus Sylures p y. scribit, & Bullę urbē gētī attribuit

Seueria. Anglice Vvilughshire, cōtractē Vvilshire. Di

Etā est autem Seueria ab vrbe eiusdem regionis principe,
 quæ & nomen accepit à Seuero imperatore, & Anglice Se
 uresbyri olim appellabatur, nunc verò Saresbyri. Latine
 ad verbum Seueri curia. Hanc urbem suæ restituit antiqui
tati Ioannes Seuerianus Anglus beneficio Henrici secun
di Anglorum regis episcopus Carnotensis in opere vnde
cunque elegantissimo, cui titulus Polycraticon. Concidit pe

ne tota ad solum vsque antiqua Seueria. Noua non procul inde sita est loco humili ad confluentiam Auonæ & Vilugi fluminum. Cōmigrationis à veteri vrbe loco quidem excelso posita ad vallem irriguam aquæ penuria in causa fuit: partim etiani & castellanorum in clericos iniquitas. Vtque vetus vrbs floruit sub Osmundo Durotrigum comite, & postea episcopo Seueriano, ac deinde liberalitate Rogerij eiusdem sedis episcopi, ac Henrici primi regis Angliæ à thesauris: sic noua Richardi Pouerij episcopi cum industria, tum impensis, regnantibus Richardo primo, & Ioanne Angliæ regibus, caput attollere cepit. Sunt qui urbem Cæsaris Burgum appellent: sed præfero Seueriani iudicium.

I.

78. Tava vrbs. Britannicè Cairtaphe, vulgò Cairdif, Tava
fluvijs præterlabitur: vnde & nomen loco aptè inditum.

Tegæus lacus. Britannicè Linnæ Teggy, Anglicè Pimblemere.

Themis fluvius, vulgò Theme, & Themde.

Theocicu

Matthews west. fa. 178. dist. San Juan de los Rios,
Kaerbarados: in margin additur, Kaerbarre. Fluch. fa. 15 a

quasi a gule stans nomen per indubium traxerint, ut hi. 52.

DICT. ANTIQVAR.

Theocurīa, Anglicè Theokesbyri. Quidam putant
emporium à Theodosio nomē accepisse, Gulielmus à Ma-
dulphi curia à θεότοκος Græco vocabulo, quia ibi templum
Deiparæ sacrum, nomen derivatum putat: cuius ego tamen
sententiæ non facilè accedo.

Tiuei ostia. Britānicè Abertyue, à Tīueo flumine. Nūc
dicitur Cairdigan.

Trebocca. Britannicè Trebuclo, oppidum à capris denominatum. Anglicè Knightetoun.

Trecastellum, Britannicè Trecastelle, Nunc autem Gallicè Beaumaris ke,

Trelinum, Britannicè Trellinne, Anglicè Vvalchepo
le, Oppido nomen est à lacu vicino.

le. Oppido nomen est a facti uenio.
Trenouantum, Britannicè Trenouante, Latine oppi-
dum nouum, vel, ut quidam non ineptè interpretatur, Troia
noua. Quod autem Tre oppidum significet Britannica lin-
gua tam notum est, ut comprobatione prorsus nulla egeat.
Posset hìc aliquis obijcere Trenouantum oppidum Nouan-
tum esse, ut Nouantes sit nomen gentis. Non admodum in
hac parte laboro, prior tamen interpretatio magis arridet,
ut gens uicina ab oppido, non oppidum à gēte nomen sum-
pserit. Vt cunq; sit, nisi librariorum in causa error, parum
recte mutauit Ptolemæus Trenouantes in Trinoantes. At
interim uenia danda Græcè scribēti si barbara nomina luxa
ta referat, dum proportioni, & terminationibus suæ linguae
studet. Nolo hìc mihi fraudi, aut calumnie esse, quod Galfre-
dus Monemutensem interpretem Britannicæ historiæ, ut
illa tulerunt tempora, non omnino ineruditum, sequar. In-
terpres non scripsit historiā. Quis autem scripserit, plane
incertissimū. Dixeris illam multis scateri erroribus. Fateor
& illud habet etiam cū Romana cōmune. Tam clari poste-
ris erant Romani, quam scriptorum uel eloquentia, uel ad-
fectus eos facere uoluit. Anxiè quidem excussi, non modo

g ii

paginas

Trochaea. G.
canus dors
et cor a
fing. basalis

Infra ya. 2

Three

10. 11. 1941

Difference.

Salix
monemon
tensis

SYLLABVS

paginas omneis, verum etiam versiculos Britannicæ histo-
riæ, gustauitq; vniuersi operis vel medullam ipsam. Guliel-
mus Paruus Brillendunensis canonicus collegij, Nouobur-
gensis apud Brigantes, qui nunc Eboracenses, Galfredum
in præfatione historiæ, quam scripsit de Nortomannis An-
glia regibus, vellicat, mordet, denique lancinat. Ego verò
vt Galfredum non omnino adprobo, ita neque improbo.
Vnum hoc interim dicam, & quidem audacter, multa per
Galfredum interpretem in Britanica elucere historia, quan-
tum ad antiquitatem pertinet, quæ paulo eruditiorē Guliel-
mo Paruo, suffragio Polydori quantumuis succenturiato,
poscant. Et erat tamen ille, ne quem iusta defraudem gloria,
vir sua ætate rerum temporibus recentioribus gestarum nō
ignarus, sed multo in scripturarū interpretatione, vt ex eius
facile apparet libris, felicior. Quin ad Trenouantum redeo.
Ego nondū satis video quid obstat, quo minus pronuntiem
Trenouantum olim eam fuisse urbem, quam & Londinum
Britanni recentiori vocabulo appellabant. Vt autem præcla-
ræ vrbes sua commutent nomina non est infre quens. Lon-
dini meminit Cornelius Tacitus libro historiæ suæ decimo
quarto. Meminit & Ptolemæus eo paulo recentior, secutus
forsitan Fabium Pictorem in Britannia descriptione, aut
aliū quempiam latini nominis cosmographum. Quanquā
nisi ego omnino male iudico, luxatum est Londini vocabu-
lum apud Ptolemæum suo loco. Non enim Cātorum vrbs
fuit. Tamesis ingens æstus Cantios à Trenouantibus indu-
biè dirimebat. Barbaris etiam Britanniam vi occupantibus
Londinum Mediosaxonum, & Ostrosaxonum, nō autem
Cātorum erat. Et licet Ostrosaxonum regulus esset quo-
dammodo cum alijs subregulis Aethelberti Magni regis
Cātorum beneficiarius, non tamen erat Londinum inter
Cātorum ciuitates cōnumeratum. Restituenda igitur vrbs
præclarissima Lōdinum natale solum meum suis Trenouan-
tibus

DICT. ANTIQVAR.

tibus: sic sibi, & vero constabit Ptolemæus, cuius hæc sunt
uerba. Et magis ad exortum iuxta æstum Iamensam Trino-
antes, quorum ciuitas Camudolanū. Hactenus Ptolemæus.
Est autem Camudolanum ea ciuitas, quæ à Saxonibus Co-
luncester appellata est: nunc autem Colcestre. Ego uero ar-
bitror à Coluno fluuij præterlabente nomen urbi imposi-
tum fuisse, nisi quis sentiat eam à Colonia, cuius forsitan titu-
lo enituit, appellationem accepisse. Absurdum erit post hæc
querere ubi locorum fuerint Trenouantes in Britannia, tam
rectè cognito Tamesino æstuario. Polydorus Vergilius,
uir alioqui doctissimus, Trenouantum temerè adscribit vr-
bi, quā nostra ætas Northampton, ad differētiā Southham-
ton, corruptè pro Northcauondune appellat. Ducitur hoc
argumento, quod vulgus hanc urbem contrahe appellat
Trañton, vt ille sibi vult, pro Trenouante. Northcauondune
longè quidem distat à Tamesino littore, iuxta quod, uel Pro-
lemæo teste, fuerunt Trenouantes. Nil mihi cum vulgo. An-
toninus Banauenti meminit: quo nomine crediderim anti-
quitus Northcauondune appellatam fuisse. Nomen autem
à Ban, & Auon coaliuit. Bā, ut aliās docui, significat locum
conspicuum, & de fama excellentem. Auon fluuius est, qui
per urbem labitur spectabilis ibidem duorum brachiorum
ad pontem Thomæ confluētiā. Pro Auon Romani
dicebāt Auen. Barbaries Saxonum, sublata penitus prima
litera, & V. secunda facile in N. uersa, ex Auene fecit Nene
quam uel hodie appellationem retinet. Nomē flu. antiquum
etiam nūc remanet in Auonæualli oppido celebri, quæ An-
glicè Oundale corruptè pro Auondale. Hæc ego curiose
in gratiam Trenouanti mei.

Vaga fluuius. Britannicè Gourwy. Angl. Vuy.

Venetū sunt qui incolunt borealem Cambria partem
à Deuio flumine ad Conouij æstum. Vulgus scriptorum
Venedotas appellat, & regionem Venedotiā.

g iij

Venetæ

Trenouantem iuxta Camudolanum
vide Lips. in Tac. p. 723.

Gulielmus
Paruus.

vrbs nomina
mutata in

Londinum

ab his Pictor.

Londinum nō
est Cantiorum
vrbs.

Ptolemæus

Camudolanum

Colcestre

Graftonius

Colo rrg

Colonia

Trinon

Polydorus

Vergilius

Northampton

Southampton

Northcauondune

Trenouantes

Antoninus

Banauenti

Ban

Auon

Auen

Nene

Auonæualli

Oundale

Venedotas

Venedotiā

SYLLABVS

Venetæ alpes, Britannicæ Craigeiriry, Latinè Montes niuiferi. Anglicè Snowdune. Ioânes Seuerianus scriptor sue ætatis longè eloquentissimus incolas horum montium uocabulo appositè Latino Naticollinos uocat.

Viriana sylua, Anglicè Vuyre foreste.

Vrithlesia, Anglicè writelesham, contractè wrexham.

Vrouicum urbs longè celeberrima scriptoribus, cum Latinis, tum Græcis, sic in ea opinione dicta, quod in Vri fluminis sinu, qui nunc uulgò Vsa dicitur, sita sit. Vrbis autè Anglicè Vrewike nomen est; nunc autem contracto uocabulo Yorke. Est locus, si rectè memini, non procul ab hac urbe qui uel hodie hoc nomen retinet, eluxata tantum una litera, uidelicet Vriewike pro Vreswike. Apparet ex antiquis donationum tabulis Saxonice scriptis hanc urbem aliquando appellatam fuisse Euorwike, quod uerbum felicius, quantum ad primas dictionis partes pertinet, Latinum nomen refert. Sunt qui suspicentur, nec temerè illud, flumè quod urbem alluit, Ilurum olim dictum fuisse, ab Iside, & Vro superius confluentibus. Ise fluuius à Saxonibus Ouse dictus. Argumento sunt Ouseforde, id est, Isidis uadum, Ouseburne, id est, Isidis aqua. Si hæc cōiectura ualeat, ut cer te plurimum ualere uidetur, Isurouicum aptum, elegans, rotundum etiam urbi nomen erit. Isurij meminit Ptolemæus, meminit & Antoninus, uterque autem eam Brigantibus attribuit. Concidit Isurium: locus autem ubi fuit, nunc Aldeburge, id est antiquum oppidum appellatur. Nō procul inde uicus est Borowbridge dictus, illustris quidem tribus Romanorum trophæis instar pyramidum nō procul inde erectis, ad occidentem uia Vetelingianæ, qua Lugubalsam recta itur. Distat autem ab Eboraco plus minus decem passuum millibus occidentem uersus. Fuit olim Eboracum regia sedes Brigantum, quamuis Hector Boëthius rerum Scotticarum scriptor dormitās Gallouidiā illis, si dijs placet, attribuat,

DICT. ANTIQVAR.

tribuat, quæ ad Nouantas, ut ex Ptolemæo manifestè colligere licet, pertinebat. Non cecidit Eboraci gloria toties à Pictis, Scottis, Saxonibus, & Danis impetiti, donec furore Gulielmi primi regis Angliæ, ob interfectā ibidem nobilium Nortomannorum custodiam, tota cōflagraret, & deserta penitus aliquādiu iaceret. Gulielmus à Maidulphi curia hanc tam insignis urbis cladem, ruinamq; in prologo libri tertij, quæ de vitis pontificum Angliæ scripsit, miserè deplorat. Hactenus in gratiā studiosorū antiquitatis Britannicæ. Aspirent illi cœptis tã honestis quidē meis, & patriā luci, decori, antiquitati, denique & gloriæ sue, siue quis locorum situm, seu potius facta memorabilia cognoscere cupiat, Deo Opt. Max. institutum fortunante, propediē restituā.

Eboracū con
stituta a Nort-
mannis. ob hoc
mannos ibid
nobiles inueni

De Eboracū leg
instituta a 73

Lat. wri
1.22. Eboran
y ex. wri
Vsa H.

Isurouicum
yurib.

Aldeburge

infra fa. 172
quattuor po.
pit

*Typographi errata sic corriges, candidissime
lector.*

In accētibus, & incisionum notulis, aut omnino omis-
sis, aut parum recte appositis, utere tuo iudicio. Idem etiam
facito in literis inuersis. In quaternione. a. facie prima, scribe
æditus per diphthongum, quia ueteres Ro. inscriptiones
sic admonent, contra uocabuli originem. In. b. tertio, facie se-
cunda, uersu autem quarto, lege ualens. In. c. tertio, facie pri-
ma, linea. 14. lege puellum. Ibidem linea. 17. lege ualles. Ibidē
linea. 19. lege montana. In e. 2. facie. 1. linea. 3. lege rectius, in
libello. Ibidem facie. 2. linea. 5. lege Polydorus, aliter, sed pa-
rum recte, de commigratione sentiēs. In. e. 3. facie. 1. linea. 21.
lege grassatus. In. f. 2. facie prima, linea. 29. lege Reodualdo.
In. f. 3. facie. 2. linea. 12. lege occupata. Ibidem linea. 31. lege cā-
didiūs. In. g. 4. facie prima linea. 21. lege, extrita de præpositio-
ne, & fama excellentem.

L O N D I N I

*Apud Reynerum Vuolfium, in
cæmiterio Paulino, ad
æneum serpentem.*

1543.

Pindarus.

Εἰ δὲ Πίνδαρος ἐν ἁ-
ρμόνιαις μαλαίοις,
ὅστις ἀποχρῶν ἐπὶ χα-
ρᾷ πρὸς τὴν λαὸν πορρω.

B. 1. 1.
2. 1. 1.
fa. 96.

CHARI

TAS.

60
KYKNEION

C

D.

AV
LE

NE
TI

M. D. XLV.

